Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC. Ч. 210. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 3-го ЛИСТОПАДА 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 3, 1983 No. 210. VOL. XC.

ІНЖ. М. КОРЧИНСЬКИЙ ОЧОЛЮЄ МІЖНАРОДНУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Міжнародна конференція в справах технології та примінення низьколеґованих сталей підвищеної міцности відбулась тут в днях від 3-го до 6-го жовтня ц.р. Конференцію очолював — на запрощення Американського металюрґічного товариства (АСМ) — інж. Михайло Корчинський.

Інж. М. Корчинський

Завдяки довгомісячній підготовчій праці Організаційного комітету, під проводом інж. Корчинського як предсідника, Конференція знайшла широкий відгомін у всьому світі. Зголошено понад 100 наукових доповідей із 18-ох країн Америки, Европи, Азії та Австралії. Про міжнародний характер Конференції свідчить факт, що лише 40 відсотків рефератів було від авторів із ЗСА, а решта з закордону. У Конференції брало участь понад 300 учасників, інженерів та металюрґів, що репрезентували продуцентів і консументів сталі.

Інж. Корчинський проводив першою із шести наукових сесій та виголосив заключне слово, подаючи підсумки конференції та накреслюючи напрямні на майбутнє. Таке синтетичне резюме нарад виголошував він і на раніших конференціях у Вашінгтоні (1975), Берліні (1978), Чикаґо (1979) Кракові (1980) та Піттсбурзі (1982).

Низьколеґовані сталі, що були темою Конференції, є особливо важливі під сучасну пору. Хоча вони відрізняються від звичайних вуглецевих сталей лише малим додатком — звичайно кілька сотих відсотка — одного з леґуючих елементів (ванадій, ніобій або титан) вони мають двічі, а то й тричі вищу міцність. Це дає змогу вживати менше сталі, а тим самим робити конструкції легшими. Це особливо важливе для автомобільної індустрії, де примінення сталей підвищеної міцности постійно зростає, щоб зменшити вагу автомобілів, задержуючи, одначе, міцність та відпорність на випадок аварії.

Розвиток і примінення мікролеґованих сталей не обмежується до технічно високорозвинених країн.

(Закінчення на стор. 5)

ЗВЕРНЕННЯ

ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ З ПРИВОДУ IУ КОНҐРЕСУ СКВУ

Вельмишановні члени української громади поза межами України,
Шановні Пані й Панове!

Як вам уже відомо з української преси, радіо і телевізії, Світовий Конґрес Вільних Українців, наша найвища громадська центральна надбудова поза Україною, приготовляється до свого IУ Конґресу, що відбудеться в Торонто, Онт., в днях від 30-го листопада до 4-го грудня 1983 року.

Конґреси СКВУ відбуваються щоп'ять років. Вони є найбільшим збором українців, що живуть у вільному світі поза Україною, а їхнє переведення пов'язане з великими коштами. Одначе, не зважаючи на великі видатки, пов'язані зі скликуванням Конґресів СКВУ; конечність Конґресів СКВУ є очевидною: вони дають змогу представникам української громади поза Україною стрінутися особисто, поглянути разом на пройдений шлях закінченого п'ятиліття, намітити й обговорити пляни на наступне п'ятиліття і вибрати Президію, яка, озброєна довір'ям української громади в діяспорі, проводила б у життя постанови статуту СКВУ й виконувала б ухвали Конґресу.

Основні постанови статуту СКВУ: „давати всяку можливу допомогу українському народові в його змаганнях за волю і державну незалежність", „координувати діяльність своїх членів..." та „зберігати українську національну ідентичність ...українську мову, культуру і традиції" обов'язують Президію і Секретаріят СКВУ постійно; кожночасний Конґрес СКВУ актуалізує і скріплює статутові завдання СКВУ, впроваджуючи в діяльність СКВУ спеціяльні акції, як деколонізаційна акція Другого та Третього Конґресів СКВУ та відзначування голодової облоги України в каденції III СКВУ.

Річні бюджети СКВУ не перевищають 125-150,000 долярів і в них немає потрібної суми на видатки, пов'язані із скликанням Конґресу. Це змушує Президію СКВУ перед кожним Конґресом СКВУ звертатися з проханням до української громади у вільному світі прийти СКВУ з допомогою своїми пожертвами. Не інакше стоять справи й перед Конґресом СКВУ. З вищезгаданих причин IУ Конґрес СКВУ для його переведення також потребує вашої допомоги. Ми, Президія Секретаріяту СКВУ, звертаємося до свідомих своїх завдань членів української громади у вільному світі та закликаємо всіх, хто розуміє і визнає потребу існування і дії Світового Конґресу Вільних Українців: жертвуйте на потреби IУ СКВУ, пересилайте ваші пожертви до ваших централь або на адресу СКВУ. Жертводавці Америки й Канади одержать посвідку для звільнення від податку. Пам'ятаймо: допомагаючи громадській надбудові вільних українців, помагаємо самі собі — українській громаді у вільному світі сповнити свій обов'язок супроти українського народу в Україні та сучасного й наступних поколінь українців на поселеннях у вільному світі.

Президія Секретаріяту СКВУ

ПОЧАЛИСЬ ПЕРЕГОВОРИ В СПРАВІ ЛИВАНУ

Женева, Швайцарія. — Президент Ливану Амін Ґемаєль відкрив у понеділок, 31-го жовтня, довгоочікувану мирну конференцію закликом до воюючих лідерів різних фракцій його країни покінчити з розбратом тому, що „наша країна вмирає".

„Вона стогне під тягарем руїн і страху", — продовжував Ґемаєль. „Якщо наша країна продовжуватиме горіти, то вогонь пошириться за її межі, і нічого не залишиться з нашого дорогого Ливану ні для об'єднання, ні для поділу".

Перша сесія переговорів тривала 20 хвилин. На ній не було ні теплоти, ні дружности між її 11-ма учасниками. Сесія складалася лише з двох виступів: президента Ґемаєля і президента Швайцарії П'єра Оберта.

Це перший раз всі лідери ворогуючих фракцій Ливану зібралися разом, які в різний час проклинали один одного, готували вбивства один проти одного на протязі вісьмох років громадянської війни. І цим разом не було потисків рук між довготривалими ворогами, не було виміни привітаннями. Більшість з них сиділи понуро під час урочистих промов відкриття конференції або нерухомо дивилися у простір, час від часу поглядаючи скоса на своїх противників.

Високий дорадник президента Ґемаєля заявив, що плянується по дві сесії на день і що є все таки надії на якусь згоду. Фактичні переговори з конкетних питань заплановані аж на вівторок наступного тижня.

У своїй 10-хвилинній вступній промові, яку Ґемаєль виголосив по-французьки, він віддав належну шану президентові Сирії Гафезові аль-Ассадові за його допомогу у скликанні конференції та підкреслив, що Ливан хоче зберегти свої сильні зв'язки з арабським світом.

Ґемаєль не згадував про Ізраїль, не обвинувачував нікого іншого з групи зібраних, але заявив, що кожний несе рівну відповідальність за громадянську боротьбу в Ливанil від квітня 1975 року.

ЗСА можуть обмежити санкції проти Польщі

Вашінгтон. — Уряд ЗСА вирішив припинити дію деяких економічних санкцій проти Польщі, які були впроваджені після проголошення військового стану в Польщі у грудні 1981 року.

Офіційні представники Адміністрації президента Роналда Реґена заявили, що це рішення було зроблене ще минулого тижня. Його передали союзникам і Польщі та скоро опублікують повністю.

Тим часом з Варшави повідомили, що термін амнестії для підпільних активістів забороненої профспілки „Солідарність" закінчився, але є познаки того, що військовий режим продовжить його на знак *національного замирення*.

Рішення про зменшення економічних санкцій мало бути початково подане до публічного відома в понеділок, 31-го жовтня але його затримали з огляду на сильний опір американських профспілок, які вважають, що уряд Польщі не зробив ще досить для того, щоб схвалити такі дії.

Голова Американської федерації праці — Конґресу індустріяльних організацій Лейн Кіркленд заявив у понеділок, 31-го жовтня, тут на виставці мистецтва „Солідарности": „Як ми зібралися тут на честь 'Солідарности', бюрократи в іншому урядовому будинку намагаються знайти оправдання послаблення скромних санкцій, накладених нашим Урядом на Польщу. Будемо надіятися, що їм це не вдасться".

Він далі сказав, що: послаблення санкцій не повинно бути до того часу, поки не будуть звільнені з ув'язнення всі політичні в'язні, будуть відроджені всі вільні профспілки і зможуть *розпочати діялог з польськими властями*.

„Якщо ми завагаємося в нашій рішучості щодо Польщі, — продовжував Кіркленд, — то наш вияв сили в інших місцях світу не буде достатнім, щоб відновити довір'я до наших заяв про підтримку борців за свободу у всіх інших частинах світу".

АМЕРИКАНСЬКІ ПІХОТИНЦІ ПЕРЕВІРИЛИ ЩЕ ОДИН ОСТРІВЕЦЬ

Вашінгтон. — В широкому двопартійному прояві згоди Палата Репрезентантів проголосувала у вівторок, 1-го жовтня, переважаючою більшістю резолюцію, яка може застосувати резолюцію про воєнні прерогативи також по відношенні до воєнних дій в Ґренаді.

За резолюцію голосувало 403 конґресмени, проти 23, в тому числі 256 демократів і 147 республіканців підтримали законопроєкт.

Адміністрація президента Роналда Реґена не була захоплена цією подією, але не виступала проти.

Ця резолюція вимагає від Президента вивести американські війська з Ґренади до 60 днів, якщо Конґрес не схвалить їх дальшого перебування.

Тим часом Уряд ЗСА заявив, що він отримав дані розвідки про „смертельну небезпеку" з боку Куби для американців та взагалі для Латинської Америки у формі відплати за захоплення Ґренади. Офіційні особи Державного департаменту заявили, що вони остерегли Кубу, що вони сприймають такі повідомлення „з великою затурбованістю".

На зустрічі в Білому Домі у вівторок з республіканськими лідерами Конґресу державний секретар Джордж Шулц сказав, що спеціяльна комісія Конґресу поїде до Ґренади, щоб познайомитися з положенням на місці, і скаже світові про „довготривалі зобов'язання" ЗСА на цьому острові.

Вживаючи сильних висловів для підтримки рішення Президента зайняти Ґренаду, лідер сенатської більшости Говард Бейкер, республіканець з Теннесі, заявив, що він погоджується з Президентом відносно невідповідного слова „інвазія", коли говориться про американські військові дії в Ґренаді.

„На мій погляд, Кастро напав на Ґренаду, а американські війська звільнили острів від тої інвазії", — сказав Бейкер.

В погоні і пошуках за розбитими кубинськими військовими частинами, 300 американських морських піхотинців висадилися у вівторок, 1-го листопада, на маленькому острівці Карпіяку, 20 миль на північ від Ґренади. Але військові речники ЗСА потім повідомили, що морські піхотинці повернулися на свої кораблі не знайшовши озброєних кубинців на цьому малому острові. Морська піхота захопила лише 17 запідозрених правдоподібно членів так званої Народної революційної армії Ґренади і сховок зі зброєю та амуніцією.

Повідомляють про помилкове збомблення лічниці в Ґренаді

Вашінгтон. — Департамент оборони підтвердив у понеділок, 31-го жовтня, що щонайменше 20 цивільних осіб були вбиті, коли літаки ЗСА помилково, вважаючи шпиталь для умово хворих за військовий об'єкт збомбардували його в перший день воєнних дій в Ґренаді. Це перші повідомлення про загибель цивільних осіб під час військових операцій на острові. В околицях лікарні примістились снайпери і тому піхотинці зажадали від команди летунської підтримки.

Також у понеділок лідери Палати Репрезентантів вирішили послати спеціяльну делеґацію на острів, щоб розслідити ситуацію в цілому.

Високі представники Адміністрації президента Роналда Реґена заявили, що загальне число вбитих і поранених кубинців на острові приблизно 100 осіб. Вони також сказали, що ЗСА сподіваються відвезти цих кубинців до Куби при допомозі міжнародної комісії Червоного Хреста вже в найближчі дні.

Але речник Державного департаменту Джан Гюз сказав, що приблизно 650 кубинських полонених, крім убитих і поранених, повернуться до Куби лише тоді, як закінчиться кубинський опір в Ґренаді.

Вміжчасі також повідомлено, що: біля 40 студентів медицини, які мешкали у приватних домах, віднайдено і перевезено до ЗСА.

Допущені на Ґренаду американські кореспонденти постійно інформують про велику радість населення з приводу десанту вояків ЗСА який воно вважає своєрідним визволенням. В загальному на острові життя нормалізується, а тут і там виловлюють ще кубинців і прихильників марксистського режиму.

У Чикаґо відбудеться Жалобна Маніфестація

Чикаґо, Ілл. (О.П.). — Український Громадський Комітет у 50-річчя вшанування пам'яті жертв Голоду в Україні та „З'їзд Українська Молодь Христові" закликають усіх громадян цього міста й околиць взяти масову участь у жалобній Маніфестації, яка відбудеться у п'ятницю, 11-го листопада ц.р., о год. 7-ій вечора біля катедри Святого Імени при перехресті Стейт вулиці і Чикаґо авеню.

Зорганізована молодь відбуде похід зі свічками в руках від місця своїх нарад до катедри Голі Нейм о год. 6-ій вечора. Всі інші учасники зберуться біля катедри на год. 6:45.

В 7-ій год. вечора розпочнеться коротка молитовна програма, в якій візьмуть участь всі українські Владики, провідники неукраїнських віровизнань, включно з американським католицьким кардиналом Бернардіном, та представники уряду, а також громадяни інших національностей, які разом з українцями помоляться за душі замучених.

Як відомо, Громадський Комітет у Чикаґо об'єднує вся українську громаду, без різниці релігійної чи політичної приналежности.

За докладнішими інформаціями (щодо автобусів чи інше) слід телефонувати по полудні на число (312) 252-1228, або ввечері на число (312) 384-7559.

Помер о. д-р С. В. Савчук

Вінніпеґ, Ман. — Тут, у п'ятницю, 28-го жовтня, помер на 88-му році життя у шпиталі Прінсес Елізабет визначний українсько-канадський церковний, політичний, громадський і освітній діяч, архипротопресвітер о. д-р Семен В. Савчук. Похорон відбудеться з катедри св. Тройці на місцевий цвинтар в четвер, 3-го листопада.

Світлої пам'яті о. д-р С. Савчук народився в селі Волківцях в Україні 14-го лютого 1895 року, в родині Матвія і Варвари з Грубих Савчуків. Малою дитиною прибув з батьками до Канади, де залишався все життя, ставши канадським громадянином вже в 1904 році.

Після закінчення Саскачеванського університету і Української Православної Семінарії в Саскатуні одружився з Ольгою Найлс і був висвячений в сан священика в 1920 році у Сейнт Пол, Мінн., де був деякий час духовнослужителем. Завдяки талановитості та старанням дуже швидко почав просуватися по священно-службовій драбині, і вже в 1924 році став протоієреєм; митру митрата дістав у році 1928, а отцем-протопресвітером став у 1957 році. В 1968 році св. п. о.д-р С. Савчук став архипротопресвітером. Не менш видатні його осяги теж в адміністративній ділянці Української Греко-Православної Церкви в Канаді, де він перебував сливе на всіх адміністраційних духовних постах, включаючи головство Консисторії цієї Церкви та очолювання Президії Консисторії.

В освітній ділянці також мав св. п. о.Савчук великі заслуги, будучи основником ряду теологічних шкіл і семінарій в Канаді, як також і шкіл чи учбових закладів секулярних. Чималі заслуги має св. п. о.д-р Савчук і в науковій та видавничій ділянках, а список його друкованих праць з духовних і освітніх царин є дуже поважний. Багато зробив св. п. о. Савчук теж на журналістичному полі.

У смутку по собі залишив українську громаду в діяспорі, вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді, своїх приятелів і учнів, та свою численну родину: трьох синів, п'ятьох доньок та їхні родини.

Владики відправили Богослужіння за український народ

Філядельфія, Па. (І.Скочиляс). — Архиєпископ-коадьютор Мирослав Любачівський, Митрополит Стефан Сулик, Владика Роберт Михайло Москаль, у співслуженні о. прелата Реймонда Рєвака і о. віцеканцлера Томи Саюка, відправили тут у вівторок, 1-го листопада ц.р., у митрополичому соборі, моління за український народ.

Архиєпископ-коадьютор Мирослав відчитав молитву за український народ укладу Слуги Божого Андрея, а опісля спеціяльно уложені прохання відспівали по черзі присутні Владики.

На закінчення цього моління з нагоди 65-річчя Листопадового Чину вірні відспівали молитву „Боже Великий".

„МИ БОЯЛИСЯ, ЩО З НАМИ БУДЕ..."

Молода українка щасливо повернулася з Ґренади

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. К.). — В понеділок, 31-го жовтня ц.р., редакції „Свободи" та „Українського Тижневика" відвідала одна із студенток американської медичної школи в Ґренаді, Рута Чолган.

Рута Чолган в редакції „Свободи".

Вона повернулася в четвер 27-го жовтня ц.р. після хвилюючих подій останніх тижнів, що її зустріли враз з іншими понад 500 американськими студентами, які були в університетській медичній школі в Ст. Джордж на Ґренаді.

Від Рути редакція довідалася, що крім неї перебували в університеті ще двоє українців, а саме Тамара Білик з Рочестеру і Борис Федорців з Ню Йорку. Всі вони вже щасливо добилися домів, не зважаючи на те, що Т. Білик мешкала приватно, а таких студентів евакуювали найпізніше та ще й досі доля деяких з них невідома.

Живучи своїм студентським життям на „кемпусі", студенти мало цікавилися життям на острові так, що навіть перші дні перевороту не викликали у них страху чи бажання негайно виїздити,— розповідає Р. Чолган. До того їхні професори навіть у критичних днях після вбивства Моріса Бишопа не доряджували студентам покидати школу та Ґренаду, грозячи їм тим, що вони втратять гроші, заплачені за навчання, як також цілий розпочатий семестр, який мав закінчитися щойно при кінці грудня. Але кожний дальший день, в якому заборонено було взагалі виходити поза житлові будинки „кемпусу", збільшував неспокій серед студентів, а з тим і бажання вертитися домів. На щастя, телефонічне сполучення із ЗСА не було в тих днях перерване і студенти могли дати вістку своїм батькам.

Першого дня військового стану в Ґренаді студентів відвідали представники Державного департаменту зі сусіднього острова Барбадос, але їхні розмови з новим диктатором ген. Гадсоном Остеном не увінчалися успіхом і тому американські представники приготовляли студентів на те, що будуть мусіти виїхати, та навіть це доряджували якнайшвидше зробити. Але летовище не було відчинене для пасажирських літаків, і студенти залишилися на „кемпусі" у великій непевності щодо їх долі.

У вівторок, 25-го жовтня, раннім ранком, десь біля год. 5:30, вони почули перші постріли та гук літаків. З радіо довідалися про десант американських військ та дістали доручення зібратися в одному будинку. Ці два останні дні були найважчі, — розповідає Рута, — бо ніхто не знав, коли і як прийдеться втікати, а кубинці обкопалися довкола приміщення студентів, готові до обстрілу.

(Закінчення на стор. 5)

У СВІТІ

НОВІ ПІДКРІПЛЕННЯ УРЯДОВИХ військ та безупинні бомбардування совєтського летунства дещо сповільнили триваючий вже другий місяць наступ афганських повстанців на важливі військові об'єкти комуністів у східніх провінціях Афганістану. Повстанські джерела в Пешаварі, Пакістан, повідомили в понеділок, 31-го жовтня, що до містечка Хост прилетіли 7,000 урядового війська, щоб боронити важливу дорогу до центрального Афганістану, а також сам гарнізон міста, яке було оточене повстанцями. Підкріплення прибуло на початку цього місяця і співпало з бомбардуванням міста Жажі трохи північніше, де повстанці зайняли важливий військовий об'єкт. Далі на південь повстанці продовжутюь наступ на місто Урґун.

СТРАЙК В ТАҐІТІ затримав сотні туристів у готелях міста Папіті. Робітники обслуговуючого персоналу заблькували всі виходи і вимагають підвищення заробітної платні. Поліція повідомила, що її намагання розігнати страйкуючих не мали покищо успіху. В чотирьох готелях, які охоплені страйком є понад 1,000 люксусових кімнат.

ПРАВНИКИ-ОБОРОНЦІ БОЛГАРА Сергея Іванова Антонова, якого обвинувачують у співпраці з турецьким терористом Меґметом Алі Аджею в замаху на Папу Івана Павла II 13-го травня 1981 року, попросили вже третій раз випустити Антонова на поруки. Адвокати Антонова заявили, що болгарське посольство в Римі загарантувало, що Антонов залишиться в Італії. Італійські судді відкинули два попередні прохання про поруки, а суд покищо не назначений. Два інші болгари і п'ять турків замішані у плянах убити Папу втекли з Італії.

В АМЕРИЦІ

ЧЕРГОВИЙ ПОЛЕТ міжпростірного корабля „Колюмбія", запланований на 28-го листопада, якщо не буде жадних атмосферичних забурень. Всі справи зв'язані з технічними браками в ракеті-двигуні наладнали інженери і механіки-спеціялісти і цього тижня адміністрація міжпростірних полетів в Гюстоні, Тексас, може видати зарядження про підготову до полету. Засоби масової інформації покищо подають тільки приблизну дату запущення корабля.

МАРТІН ФЕЛДСТІН, головний дорадник президента Роналда Реґена у справах економіки, заявив приятелям, що він ніколи не зрезиґнує зі свого становища під тиском засобів масової інформації і публічної опінії, хіба що сам Президент попросить його уступити. Деякі газети і навіть деякі співробітники Р. Реґена воліли б бачити на цьому становищі іншу особу, бо М. Фелдстін недостатньо і непереконливо, на їхню думку, змагається за піднесення престижу Уряду і критично висловлюється про підвищення федерального дефіциту.

РЕЧНИКИ АДМІНІСТРАЦІЇ президента Роналда Реґена заявили кореспондентам, що американські вояки в Ґренаді знайшли автентичний документ підписаний представниками ґренадського і совєтського урядів, який вказує, що уряд Ґренади плянував вишколювати своїх вояків і поліціянтів в Совєтському Союзі і обіцяв поширити співпрацю з Кубою, комуністичною Північною Кореєю й іншими комуністичними країнами. Державний департамент відмовився однак від дальших коментарів в цій справі і не погодився на публікацію цього документу в пресі. Договір був підписаний замордованим прем'єром Морісом Бишопом і представниками амбасад СССР, Куби і Північної Кореї.

ДВІ НАЙСИЛЬНІШІ ГРУПИ охорони довкілля виступили проти Вілліяма Кларка, найменованого президентом Роналдом Реґеном на секретаря Департаменту внутрішніх справ, який має зайняти місце Джеймса Ватта. Переслухання в справі потвердження його на становищі секретаря внутрішніх справ почнеться в Сенаті ще цього тижня і тому виступ охоронців довкілля може пошкодити Кларкові, тимбільше, що йому закидають повне схвалення і підтримку Ватта раніше і прихильність до пляну шукання за новими джерелами нафти і природного газу без огляду на збереження довкілля. Деякі, зокрема демократичні сенатори, прихильно поставились до закидів прихильників збереження довкілля і обіцяли підтримувати їхні вимоги під час переслухання.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

татті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Новий етап НТШ

Сто десять років — це здоровий кусень часу. Це чотири ґенерації людей, що живуть, творять, і за законом природи відходять. 110 років існування Наукового Товариства імени Шевченка — це час, записаний золотими літерами в історії української нації, в історії української культури. За тих сто десять років НТШ переживало різні етапи. Можна їх визначити різно, але, мабуть, найпростішим, найбільш наглядним буде поділ на такі етапи: 1) від заснування у 1873 році, ще без прикметника „Наукове", до початку Другої світової війни, 2) відновлення НТШ у Західній Европі у 1947 році і 3) НТШ в діяспорі, пристосоване до законодавств країн поселення, як окремі НТШ в Европі, Америці, Канаді й Австралії, об'єднані верхівкою, що є нею Головна Рада НТШ. У такому поділі вміщається уже перебування в кордонах Австро-Угорської монархії, і за відродженої між двома світовими війнами Польщі, і під німецькою та під большевицькою владою. За тих 110 років прийшлося переживати НТШ період здвигу і розмірної свободи творчої наукової праці, — і прийшлося переживати переслідування, шикани і знущання.

У роках до Першої світової війни і після її закінчення, в роках перебування під польською займанщиною НТШ охоплювало в своїх рядах ввесь тодішній український науковий світ. І чужинецький світ знав про українську науку виключно тільки завдяки творчій науковій праці членів НТШ і зв'язкам НТШ з тим чужинецьким світом науки. А що без наукової підбудови, без тієї культури, що її найпершою складовою частиною є наука, не існує новітньої нації, то й вороги України вдаряли негайно по НТШ, як тільки воно попадало під їхнє правління. Зараз у першому дні після приходу російських військ до Львова у Першій світовій війні — російський генерал-губернатор закрив НТШ, яке вміщалося у власних двох будинках на колишній вулиці Чарнецького, і закрив книгарню НТШ у Львові Ринок ч. 10. Під час польсько-української війни історія НТШ виправдувала староримську правду, що „У часах зброї — мовчать музи". За польської займанщини між двома світовими війнами НТШ здобуло собі розмірну свободу праці і зберігало зв'язок із фортецею польської культури у Львові „Оссолінеум". Але польська влада позбавила НТШ усіх тих матеріяльних і духових прав, що їх воно мало за перебування під владою Австрії: адже Польща закрила всі катедри й доцентури, що їх мали українські вчені, члени НТШ, у львівському університеті, відібрано друкарні НТШ субвенцію на друкування шкільних книжок, силувано українських учених, університетських професорів чи гімназійних вчителів переїздити на корінно польські землі. Большевицька влада перевела радикальну „чистку" у величавій бібліотеці НТШ у Львові і перетворила НТШ у „філіял" УАНаук.

Але історія НТШ доказала, що живого творчого організму не можна знищити. Живий творчий науковий організм НТШ воскрес, як фенікс із попелу, як тільки була можливість зробити це у післявоєнній вільній Західній Европі. Тепер крім НТШ існують й інші українські наукові установи, з якими НТШ близько співпрацює. З ініціятиви НТШ створено на Третьому світовому конґресі вільних українців у Торонто Світову Наукову Раду. Полагоджено всі внутрішні непорозуміння і налагоджено знову працю з націленням — творити тут, у вільному світі, ті наукові вартості, що їх не можна творити в Україні, під режимом, який змагає до перетворення всіх поярмлених народів в один „радянський народ" з російською мовою і культурою і де нема ні одного наукового журналу, друкованого по-українськи.

Новий етап діяльности НТШ в Америці починається з днем, коли буде посвячений новопридбаний дім в центрі „української дільниці" Ню Йорку. Дехто з земляків кепкує чи неґодує, що, мовляв, НТШ інвестує гроші в мури, а не в наукові видання. Це або непоінформованість, або злонамірена злоба. НТШA мусіло продати давній дім і купити новий, бо давній став непридатним для зберігання великої бібліотеки, він був непридатний для влаштовування у ньому наукових конференцій, він був непридатний для запрошення туди будь-кого з чужинців. Минулися часи, коли великий староримський учений Діоґен мешкав у бочці. Новітня наука вимагає апарату, без якого неможлива праця учених дослідників. Потрібна бібліотека, потрібний архів, потрібний доступ до рідних і чужинецьких джерел правди, тому потрібний обмін науковими виданнями. А з цим НТШ в Америці мусіло подбати про нове приміщення для наукової праці і мусіло звернутися до громади, щоб вона вможливила цій нашій найстаршій і довгий час єдиній науковій установі знову нести високо смолоскип творчої української науки.

Іван Кедрин

ЖУРБА ЗА СКВУ

У Торонтонському „Новому Шляху" з 15-го жовтня 1983 року появилася стаття одного з найповажніших членів української вільної громади, голови УНО в Канаді (ОУНм — чи пак, популярно, мельниківці) Леоніда Філя п. з. „Напередодні IV Конгресу СКВУ".

Під кожним реченням цієї статті, під кожним твердженням і під цілою статтею можна підписатися двома руками. Автор має повну рацію, що IV СКВУ повинен піти слідами своїх попередників, як величава маніфестація єдности українського вільного світу на протисовєтському фронті.

Він має повну рацію, що СКВУ IV повинен охоплювати всю вільну громаду, не тільки крайові репрезентації, але й усе зорганізоване суспільство, без уваги на обласне, віровизнаневе й ідеологічно-політичне обличчя, коби тільки це була самостійницька організація, самостійницька громада. Він має повну рацію, що на терені СКВУ немає місця на розгляд внутрішніх суперечок і конфліктів, в будь-якій країні поселення і на будь-якому ґрунті. І він має рацію, коли апелює до всіх членів заповідженого на грудень цього року IV СКВУ, щоби вони мали на оці виключно тільки ці правди, зокрема й особливо правду, що всі три дотеперішні СКВУ відбувались з очима на Україну її трагічну ситуацію під режимом, який націлений на протиукраїнський національний ґеноцид.

Проте крізь всі ці гарні і розумні стверджування червоною ниткою в'ється журба за IV СКВУ. „Треба сподіватися, — пише автор, — що на IV СКВУ делеґати будуть керуватися засадами громадського правопорядку і взаємної пошани. Тоді буде запорука, що цей Конґрес буде успішний..." „Треба сподіватися..." А як це сподівання не здійсниться?! „Делеґати на IV Конґрес СКВУ повинні ясно заявити активною своєю поставою, що українська громада, організована в СКВУ, не погодиться на те, щоби конфлікти, інспіровані політичними чи особистими амбіціями переносилися на форум СКВУ, як також не погодиться на підпорядкування нашого громадського життя інтересам якої б то не було однієї групи. Бо громада — це цілість, важливіша, ніж яка-небудь група".

Свята правда. Але ж Л. Філь прегарно орієнтується у ситуації, яка існує в українській громаді в діяспорі, зокрема орієнтується в ситуації, яка настала в українській громаді в Америці, бо й сам згадує у цій своїй статті про невідрадний стан в ЗСА від часу XIII Конґресу Українців Америки три роки тому. Л. Філь був предсідником 30-ої Конвенції УНСоюзу і він не допустив, щоб 11 членів Головного Уряду, всі однопартійці УВФронту, своїми виступами створили на цій Конвенції атмосферу подібну до атмосфери XIII Конґресу Українців Америки, та щоби делеґати своїми виступами закаламутили поважний, культурний, діловий рівень нарад. Ідеться тепер про те, щоб так само не допустити, щоб на форум IV-го СКВУ перенести полеміку, яка завелася між пресовими органами УВФронту і рештою української преси в різних країнах нашого поселення. Чи це вдасться?

Леонід Філь оптиміст і вірить, що переможе здоровий український глузд і переможе зрозуміння української національної рації, яка диктує гідне і достойне проведення IV СКВУ, від початку до кінця. Автор цих рядків не є таким оптимістом, — він скептик і його скептицизм опертий на прецедентах переговорів Комітету за Правопорядок в УККА і листа, що його ООЧСУ й інші споріднені організації УВФронту зголосили до Секретаріяту СКВУ в другій половині вересня ц. р. з вимогою, щоб саме УНО, що його очолює Л. Філь, взагалі виключити з IV СКВУ. Той лист написаний таким напастливим і образливим тоном, що це не була вже міжпартійна полеміка, а лайка, з масою штучно накручених арґументів. Чи можна буде переконати авторів того листа і взагалі делеґатів організацій УВФронту, щоб вони не порушили, — як каже Л. Філь, — „засад громадського правопорядку і взаємної пошани"?

Дай Боже, щоб таке сталося. Дай Боже, щоби здійснився оптимізм Леоніда Філя і всіх тих членів Секретаріяту СКВУ, які рішили, що треба обов'язково в цьому році перевести IV СКВУ згідно з терміном, що його визначує статут. У цьому статуті є нещасна постанова про потребу „домовлення", яка у практиці виявилася в „домовлюванні" між двома відламами колишнього одностайного ОУН. Байдуже, чи тепер прийде до „домовлення" ще перед IV-им СКВУ, чи V-ий СКВУ доповнить статут СКВУ додатком, що у випадку неможливости осягнути „домовлення, — рішає пленум Конґресу. Але ж знову таки треба мати на увазі, щоби здійснилася заява Л. Філя, що „громада не погодиться на підпорядкування нашого громадського життя інтересам якої б то не було однієї групи".

Автор цих рядків був і надалі є цієї думки, що не треба було скликувати IV СКВУ без попередньої полагоди заколоту, що настав був в Америці. Л. Філь полемізував з автором цих рядків, запевняючи, що організатори подбають, щоби IV СКВУ відбувся ладно і складно. Це була заспокійлива заява. Проте ця недавня заява Л. Філя доказує, що він журиться. Значить, будучи надалі прихильником скликання у грудні ц. р. IV СКВУ — названий видатний канадсько-український діяч сповнений журби за долю IV СКВУ. Тепер запізно відкликувати IV СКВУ. Треба тільки направду подбати щоб здійснився оптимізм Леоніда Філя і щоб не мав рації скептицизм автора цих рядків.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Ювілейний успіх у 30-річчя хору „Прометей"

На такому складному відтинку суспільної праці, як заснування хору, постійні проби, поконання безчисленних перешкод, пов'язаних теж із нашим політичним розґардіяшем, та вкінці успішні виступи, це, без сумніву, гідне признання, духове завершення світлого національного прояву. Власне прикладом для потвердження цієї думки являється усім добре відомий філядельфійський хор „Прометей", що в своїм кропіткім намаганні поширення української пісні далеко від рідної батьківщини дійшов до 20-річчя поступового росту і мистецької успішности своїх трудів. Маймо надію, що, головно, громада Філядельфії повсякчасно підтримає хор „Прометей", без огляду на політичні перипетії в нашому громадському житті. Однак і самий хор мусить не забувати, що він має зосереджуватись на мистецьку а не політичну діяльність.

З браку місця, тут не будемо займатися цікавою минувшиною та історією цього хору, яку в нашій пресі було досить обширно заподано. Мусимо, однак виразно зазначити, що „Прометей", який репрезентує не тільки жителів Філядельфії, але теж і всіх українців у розсіянні, існує і досі не так завдяки стараням і дбайливості нашого громадянства, як завдяки палкій та невгасимій любові до неперевершеної рідної пісні поодиноких членів саме цього хору. Очевидно в жадному випадку ми не заперечуємо, навпаки наголошуємо, що всяка допомога громади потрібна і конечна, хор бо і працює для культурних потреб тієї громади, проте все таки „Прометей" завдячує своє безперервне існування запалові та співочому ентузіязмові своїх членів співаків. І цим заслугує він собі від нас на голосне спасибі і сердечну вдячність та підтримку не тільки виявом наших почувань, але і в потребі формою фінансової допомоги. Ніхто бо сьогодні в під'яремній Україні не має ні права, ні щастя почути цінних композицій о. К. Стеценка про вибір нашого гетьмана чи високопатріотичної та релігійної „Молітесь братія".

Краса хорового співу

Тоді, коли з великою морокою і трудом ми якось потрапимо тут і там зорганізувати мішаний хор, то з існуванням чоловічих гуртових одиниць, на превеликий жаль і шкоду, діло мається майже безнадійно. Як можна ствердити, хоча б із недавніх спроб (Нюарк), заснування чи відновлення чоловічого хору не вдається. Проте, само собою, що в цьому напрямку не можна капітулювати, а треба пробувати постійно і наново, щоб осягнути намічену ціль.

На ділі, „Прометей" і „Сурма" в Чикаґо, це під цю пору, либонь, тільки два чоловічі хори, які тут можна брати під увагу. Проте зачуваємо, що праця в „Сурмі" залишає, досить багато до побажання. Значить, у дійсності „Прометей" — це єдиний чоловічий хор у ЗСА, що успішно може репрезентувати українське хорове мистецтво. А це невіджалувана шкода, бо знаємо, що жіночі хори звучать — принадно, мішані — прегарно, але найкращими завжди були і залишаться ансамблі чоловічих голосів. Сюди частинно входять навіть чоловічі з'єднання бандуристів.

Виконавці і програма

Самі концерти „Прометея", що відбулися 15-го жовтня у залі Історичного музею у Філядельфії і 22-го жовтня ц. р. у залі Купер Юніон у Ню Йорку, були гідним прикладом наполегливої праці і мистецького успіху за час свого існування. Від 15 літ стоїть на чолі хору талановитий диригент Михайло Длябога. Йому, в першій мірі, належиться признання за мистецький рівень і стаж „Прометея". Від деякого часу вагомість і роля його ще навіть і скріпилися, бо хор починає виконувати теж власні композиції свого диригента, написані радше в досить сучасному дусі. Композиції ці не тільки припадають до вподоби слухачам, але і є, до деякого ступеня, новістю у нашім хоровім дорібку. А при убожестві нашого чоловічого репертуару і дошкульній недостачі нот, це дуже побажане і корисне збагачення. (М. Длябога, по закінченні музичних студій у ЗСА, продовжував ще науку теорії музики і композиції у нашого композитора В. Грудина).

Як солістка і акомпаньяторка хорові, участь взяла в концерті гарна, репрезентативна і спосібна, молода піяністка Ірина Пелех-Зварич. Талановитість її гри постійно кращає і поглиблюється. По своїм успішнім індивідуальнім концерті у Чикаґо, вона приготовляється до власного концерту в Ню Йорку.

Хор почав програму релігійно піднесеним, бадьорим „Хваліте Бога" Лірина, своїм знаменитим, зрівноваженим звуком зі всіма відтінками хорової, мистецької інтерпретації. Зразу привернула до себе увагу голосова свобода тону (в Ню Йорку навіть помітніша, як у Філядельфії), випрацьовані крещендо та найкраще піяніссімо вечора в басах. Особлива дяка належить хорові за рідкісну композицію Стеценка до слів із Шевченкових „Гайдамаків": „Молітесь, братія". Насправді це не хор із басовим сольо, як загально говорять, а сольо баса з хором. З браку баса, музикально і задовільно

(Закінґення на стор. 5)

„ПОМОЖІМ ЇМ У ЇХНІХ ЗМАГАННЯХ"

(Слово Архиєпископа-коадьютора Мирослава Любачівського на Світовому синоді єпископів в імені УКЦеркви в Україні, виголошене 12-го жовтня 1983 року. Владика Мирослав виступав як представник Патріярха і Кардинала Йосифа).

Як представник Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого, Верховного Архиєпископа Української Католицької Церкви, в порозумінні з тут присутніми митрополитами Української Католицької Церкви, а саме Максимом Германюком, Митрополитом Вінніпезьким, і Стефаном Суликом, Митрополитом Філядельфійським, я говорю в імені мовчазної Церкви в Україні, тобто в імені всіх тих українських єпископів, священиків, монахів, монахинь і вірних, що позбавлені совєтським безбожним комуністичним режимом всякої релігійної свободи, вже понад 30 років терплять за Христа, Його святу Церкву й за основні права свого українського народу.

Я говорю в їхньому імені на цьому Синоді єпископів Вселенської Церкви, що має за завдання розглянути важливу проблему „Тайни покути й примирення в місії Церкви".

Дорогі Браття, члени цього Синоду єпископів! Як тяжко приходиться мені говорити сьогодні тут про питання примирення людини з Богом, зі самим собою і зі своїми ближніми в країні, де все пляново є зорганізоване урядом, щоб поборювати, а то й знищити, Бога, щоб викоренити із серця кожного горожанина саму ідею Бога, та щоб поборювати, а то й нищити кожну людину, що інакше думає як комуністична партія. — Чи можете собі уявити, з якою дійсно диявольською ненавистю тут уряд старається затруювати безбожництвом людські душі при допомозі преси, радіо, телевізії, псевдонауки й мистецтва? — Все є тут плянове й зорганізоване, щоб за всяку ціну викинути Бога з родинного, громадського, соціяльного й політичного життя. — Замість примирення з Богом і людиною — тут лунає гасло: знищення ідеї Бога й боротьба людини проти людини...

І саме проти такої брутальної й зорганізованої сили гріха, що прибирає тут всі форми державного правопорядку, мусять боротися кожного дня й кожної хвилини ті наші геройські ісповідники віри, щоб пригадувати всім людям доброї волі, що Бог безконечно добрий дає своє прощення кожній, навіть найбільше грішній людині, якщо вона хоче це прощення прийняти, що Він дає кожній людині, яка хоче прийняти Його любов, примирення зі самою собою, та що Він через свою любов помагає кожній людині примиритись зі своїм ближнім. Словом, що навіть там, у цьому царстві бунту й ненависти проти Бога й людини, Бог, вірний своїй невідкличній любові, хоче людину рятувати й спасти...

Але які страшні жертви Українська Католицька Церква мусіла понести за свою вірність Богові й Апостольському Престолові! — Після ліквідації московським комуністичним режимом національної незалежности українського народу в 1920-их роках, після знищення тим же режимом українського селянства в 1932-33 роках через штучно зорганізований голод на Україні, де померло з голоду понад сім мільйонів чоловіків, жінок і дітей, та після знищення української інтеліґенції в 1930-их років, безбожний комуністичний режим почав нищити в 1946 році нашу Українську Церкву, яка втратила відтоді п'ять епархій, дві апостольські адміністратури, 10 єпископів, які всі були арештовані, засуджені й які померли як ісповідники віри; одинокий з них врятувався й ще живе — геройський Ісповідник віри, Його Еміненція Кардинал Йосиф Сліпий, що вийшов на волю в 1962 році завдяки старанням Апостольського Престолу. Серед того жорстокого переслідування, наша Церква втратила 2 950 епархіяльних священиків, з яких 50 відсотків були арештовані, 20 відсотків пішли на екитальщину, а 30 відсотків були змушені перейти на російське православ'я. Рівнож величезні втрати понесла тоді наша Церква в рядах монахів і монахинь, парафій, церков, каплиць, манастирів та повне знищення нашої католицької преси.

Але помимо всіх цих втрат наша Українська Католицька Церква там живе й діє. Її духовні й світські провідники пішли в катакомби. Там сьогодні, серед неймовірних труднощів і жертв, духовне життя процвітає. Хоч там сьогодні безбожний комуністичний уряд забороняє нашим священикам правити Службу Божу, слухати сповідей, христити дітей і приготовляти підростаючу молодь до першого св. Причастя, караючи їх тяжкими карами, в'язницею або виселенням на Сибір, там сьогодні є такі геройські священики, монахи й монахині й такі геройські батьки й матері, що, за прикладом перших християн, не бояться бути вірними Богові й Христовій Церкві та своїм геройʼ-

(Закінґення на стор. 6)

Ю. Крижановський

КОМПЮТОР І МИ

III.

В руках відповідальних фінансових плянувальників можливість таких маніпуляцій є просто неоціненим знаряддям плянування. А сам компютор дуже надається до обрахувань, які часто повторюються або є до себе подібні і де в наступному обрахунку змінено одне (або й кілька) даних.

Компютор вміє рисувати простими або кривими лініями, як, наприклад, у технічному кресленні (рисунках), але він уміє теж малювати і то різними кольорами. Коли додамо до цього ще його вміння творити різні звуки (а навіть синтезувати людську мову), то зрозуміємо незвичайну популярність і застосування компютора в електронних грах (відео). Сьогодні на ринку є десятки тисяч таких гор, для різних компюторів. Деякі з них є направду дуже помислові й цікаві, мають розкішні кольори, оригінальні звуки. Але всі вони зводяться тільки до комерційної експлуатації компютора; насправді ж компютор вартий куди кращих і вартісніших приміщень.

Дуже часто, вживаючи компютор для розваги, забуваємо про три основні прикмети компютора. Він може інформацію запам'ятати, її переховати, а потім повернути. Він теж уміє цю інформацію переробити чи переформувати, згідно з потребою. І саме ці прикмети привели до найбільш поширеного вжитку персонального компютора — канцелярського. Вони зробили його дослівно правою рукою писаря. Клявіятура компютора, який на канцелярських послугах, стає найбільш досконалою машинкою до писання, редакторським бюрком, картотекою і картотечною шафкою, місцем друку і висилки листів, місцем обміну інформаціями компютора на велику віддаль при допомозі телефонних ліній — і дає багато інших незвичайних удогіднень професії секретарювання. Ось кілька прикладів.

Треба написати письмо. Тож сідає писар за машинку до писання й пише. При кінці першого рядка машинка попереджає дзвіночком, що рядок кінчається. Мусить писар рішити, чи розділити останнє слово рядка і на котрому складі, чи вже не починати нового слова. А може слово є коротке і ще там зміститься. Врешті пересуває валок і починає наступний рядок. Ого — зробив помилку! Чи її витерти ґумкою, чи заліпити білим ляком, зачекати аж він висохне й написати по ньому? А може в нього більш модерна машинка й він зможе виправити помилку простіше, самою таки машинкою.

Та — ба! Тим разом помилка більша, бо пропущено кілька слів або рядків, а без них написане зовсім без глузду. Що ж тепер? Немає ради, треба витягнути писане з машинки, вкласти новий папір і починати наново. А як же з розміщенням самого тексту на сторінці — чи не зависоко, чи титульні рядки не заблизько, а може б їх написати великими літерами? А як розміщені кінцеві рядки із прикінцевим реченням і підписом? Чи не надто низько, може й не буде місця на підпис? Але пересунути написане неможливо, це щось таке, як каже народна мудрість: „Що написане пером, те не витягнеш волом".

Як же цілковито інакше виглядатиме писання такого письма на компюторі, користуючись однією з програм словоперетвору (word processing). Заки щонебудь напишете, компютор запитує про розміщення тексту, де почати, де кінчати, як завеликі марґінеси, яка довжина рядків та всякі інші деталі, потрібні для оформлення письма. Тоді починаєте писати, але не друкуєте літер на папері. Їх затямлює пам'ять компютора, а рівночасно бачите все написане на екрані точно в такому розміщенні, як воно буде надруковане. Всю увагу звертаєте на зміст письма, жадні дзвіночки вам не дзвонять ані не стукочуть молоточки машинки до писання. Коли доходите до кінця рядка, компютор автоматично починає новий рядок. Слів взагалі не треба ділити, бо, коли при кінці рядка не вистачить місця на повне слово, компютор автоматично перенесе те ціле слово в наступний рядок. Віддалі між словами в попередньому рядку він збільшить так, щоб цілий рядок виглядав заповненим, починався на самому початку, кінчався при самому кінці, а всі віддалі поміж словами були майже однакові.

Зробили ви помилку? Не журіться! Пересуньте клявішами компютора електронний вказувач (cursor) на місце помилки і вже помилка безслідно зникла. Хочете вставити на те або інше місце іншу літеру, слово, або й цілий параграф? Немає нічого простішого. Пересуньте електронний вказувач на екрані на бажане місце тексту і пишіть. Наперед написаний текст розступиться, як Червоне море перед ізраїльтянами, прийме всі ваші зміни й додатки і знову зійдеться докупи, не залишаючи ніяких порожних місць. Хочете переставити цілі параграфи чи підрозділи тексту? Без клопоту. Можете переставляти, пересувати й переправляти ваш текст скільки завгодно. А при цьому ви не змарнуєте ні одного аркуша паперу ані не мусите брати в руки жадного писальця.

Скінчили письмо? Огляньте ж його ще раз на екрані. Якщо воно вам під смак, скажіть компюторові, щоб його надрукував. Дослівно в секундах друкувальний пристрій надрукує вам письмо точнісько так, як ви його бачили на екрані. Хочете ще одну відбитку? Компютор їх зробить стільки, скільки забажає. Непевні ви, скільки відбиток вам треба? Запишіть ваше письмо на магнетний диск. Як буде вам його треба за день чи за рік, з того диску компютор відчитає записане і видрукує потрібну кількість відбиток.

Чи уявляєте собі скільки праці, часу й паперу може заощадити компютор професійному чи доривочному секретареві?

Та це ще не все. Написане письмо треба ж вислати. Може більше як одній особі; може є цілий ряд осіб або організацій, яким його треба вислати. Може краще до кожного в письмі звернутися поіменно, щоб більш персональний підхід був більш ефективний. І на це є рада, а її назва — адресоване листописання (mail merge).

Адресоване листування є ще іншою програмою компютора. Ця програма бере списки адрес з одного джерела, а текст письма з другого джерела і з'єднує їх разом так, що на кожну адресу пише окремий лист. Цей лист виходить дуже персональний, бо прізвище адресата може бути ставлене в будь-якому місці, що є на це призначене. Не так то легко вгадати, що цей лист написав компютор. А секретар стоїть збоку і дивиться або підписує і вкладає листи до конверт, що теж заадресовані компютором.

(Продовження буде)

ТЕПЕРІШНЯ ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ МАЄ НА МЕТІ ЗДОБУТИ ДО КІНЦЯ РОКУ 1,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ. ДОКЛАДІМ ВСІХ ЗУСИЛЬ, ЩОБ ЦИМ ОРГАНІЗАЦІЙНИМ УСПІХОМ ГІДНО ВШАНУВАТИ ЮВІЛЕЙ СОЮЗОВИХ ВИДАНЬ: ЩОДЕННИКА „СВОБОДИ", „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА" Й ДІТОЧОГО ЖУРНАЛУ „ВЕСЕЛКА".

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 6. ЛИСТОПАД 1983

Степан Гавриш

СПІЛЬНИМ ЗУСИЛЛЯМ — ДО СПІЛЬНОЇ МЕТИ ПРИДБАННЯ 1,000 ЧЛЕНІВ ДО КІНЦЯ РОКУ

Безперебійний всесторонній розвиток УНСоюзу зумовлений пляновою й послідовною працею управ окружних комітетів та управ поодиноких відділів у приєднуванні нових членів. Успіх праці в організаційній ділянці не тільки збагачує Союз новими членами, але також запевнює пропорційний ріст майна й інших надбань організації-установи.

В організаційній праці не може бути застою, бож кожночасно певна кількість членів вибуває з активного членства в наслідок дозріння грамот чи смертности і на їх місце треба придбати нових членів для покриття втрат. А при тому треба постійно дбати про перманентне збільшування членства УНСоюзу.

Проголошуючи осінню кампанію за приєднання 1.000 нових членів до 31-го грудня ц.р., Екзекутива УНСоюзу ставить перед собою й усім членством, а головно секретарями відділів, відповідальне завдання завершити цю кампанію осягненням повного успіху.

Реальних можливостей на збільшення членства УНСоюзу є багато, коли врахувати, що українська громада Америки й Канади є численна, а поважний відсоток наших громадян ще не є членами Союзу. Треба тільки виявити добру волю в організуванні нових членів, треба присвятити частину вільного часу і тим самим допомогти своїм сусідам, приятелям, знайомим запевнити кращу долю для себе самих й своїх рідних.

Що торкається осінньої організаційної кампанії, то Екзекутивний Комітет УНСоюзу робить всі заходи, щоб допомогти відділовим урядовцям-секретарям в здобутті проспектів. Доказом того служить це, що, почавши від 1-го жовтня цього року, впроваджено знижку цін на термінове (моргеджове) забезпечення до такої міри, що за 10 долярів (три центи денно) місячної вкладки людина у віці 25 років може купити 50,000 долярів забезпечення, придбавши п'ятирічну термінову грамоту УНСоюзу. Також допоміжним для здобуття нових членів є нові грамоти випадкового забезпечення (АДД), за які місячні вкладки від 1-го жовтня виносять лише 60 центів (2 центи денно) за 5,000 - 10,000 долярів забезпечення.

Вся діяльність Екзекутивного Комітету УНСоюзу йде по лінії усвідомлення наших земляків про важливість мати забезпечення життьове чи випадкове. Вже раніше на сторінках „Трибуни УНСоюзу" була згадка про те, що багато наших громадян при зустрічі з союзовими секретарями чи організатори заявляють, що мають високі суми забезпечення там, де працюють. Одначе, більшість з них забувають, що це є „групове забезпечення" лише на час їхньої праці, а коли прийшло б непередбачене звільнення з праці, тоді по 30-ох днях „групове забезпечення" перестає існувати й залишається лише те забезпечення, яке було куплене в Братських Союзах або комерційних забезпеченевих установах. Тому апелюємо до всіх українських громадян провірити справи життьового забезпечення, коли ще не пізно. Український Народний Союз від 1-го січня цього року впровадив нові межі віку та сум забезпечення без лікарських оглядин, якраз для того, щоб дати можливість членам й не-членам набути більші суми забезпечення і тим самим забезпечити собі й своїм рідним кращу майбутність.

Екзекутивний Комітет УНС робить усе можливе, щоб виправдати покладене на нього Конвенційними делегатами довір'я, одначе, остаточний успіх у здобутті наміченої мети — придбання 1,000 нових членів до кінця року, залежатиме від спільного зусилля усієї Союзової громади.

Відбулися Сходини чотирьох Округ відділів УНСоюзу стейту Ню Джерзі

В понеділок, 10-го жовтня ц.р., о год. 5-ій по полудні в залі Українського Народного Дому Джерзі Сиги відбулися Сходини 4-ох Округ стейту Ню Джерзі, а саме: Округу Перт Амбой репрезентував її голова Михайло Захарко і Василь Оріховський, донедавна старший обласний організатор. Округу Пассейк заступали Іван Хомко, Голова, і Василь Марущак; Округу Нюарк репрезентував Володимир Боярський, касир 4-ох Округ, у заступстві Івана Баранюка, голови Округи, який був в цей день перешкоджений і не міг брати участи, та Джерзі Сиги з Володимиром Біликом, головою, і Миколою Шереметою, заступником голови.

Сходини відкрив та ними провадив голова 4-ох Округ Михайло Захарко. Він привітав присутніх представників та просив висловлюватися щодо дальшої праці 4-ох Округ на майбутнє. Він також підкреслив велику співпрацю Округ у минулому в улаштуванні традиційного Союзового дня, який з огляду на перебудову оселі „Українське Село" в Бавнд Бруку не міг в цьому році відбутися.

Присутні одноголосно рішили вшанувати нашу найстаршу братську організацію Український Народний Союз величавим бенкетом у його 90-ліття, що припадає на наступний рік.

Усталено дату — 20-го травня 1984 року о год. 3-ій по полудні у великій прегарно відновленій модерній залі Українського Народного Дому в Джерзі Сиги. В програму має зложитися святочна доповідь про УНСоюз, мистецька програма та добірний обід з напитками.

Щоб з успіхом перевести таку велику імпрезу, усталено поміркованую ціну за квитки, не розраховуючи на жадний дохід, а навіть округи є готові докласти зі своєї каси, якщо б зайшла потреба.

Вирішено запросити до участи головних урядовців УНСоюзу.

Чергові сходини представників 4-ох Округ відбудуться аж у грудні, щоб детально обговорити намічену імпрезу.

На цьому М.Захарко закрив сходини, подякувавши присутнім за участь.

Володимир Білик
пресовий референт

ПАССЕЙСЬКА СОЮЗОВА ОКРУГА ВІДБУЛА ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

Пассейк, Н.Дж. (с.г.) — Організаійні наради Окружного Комітету відділів УН Союзу у Пассейку відбулися в суботу 15-го жовтня ц.р., в приміщенні Української Централі. Наради відкрив і ними проводив голова Окружного Комітету Іван Хомко, а обов'язки секретаря виконував Василь Марущак.

Відкриваючи наради, Іван Хомко привітав всіх присутніх союзівців, а між ними й головного організатора Степана Гавриша, а відтак коротко поінформував про організаційні досягнення відділових секретарів на протязі 9-ти місяців біжучого року. За його словами, в згаданому часі вже придбано 14 нових членів, а з того 42-ий Відділ, секретарем якого є Іван Блиха, має придбаних 10 членів.

Потім голова запросив до слова головного організатора Степана Гавриша, який коротко поінформував присутніх про всі ділянки цілости праці Союзу. Він заторкнув, в першу чергу, організаційну ділянку, згадавши, що в цьому році вже придбано 1,290 нових членів, що є майже те саме число, що було у минулому році придбано за дев'ять місяців. Він також поінформував про фінансову господарку Союзу, яка, за його словами, є стабільна, а для доказу цього навів ряд прикладів. Також була згадка про союзову Оселю Союзівка, видавництво „Свобода" й „Український Тижневик" та інші справи.

По доповіді Степана Гавриша були запити та дискусія, під час яких присутні висловлювали свої заввати до поодиноких заторкнених доповідачем справ. Тому що, згідно з пляном нарад, було передбачено висвітлення фільму УНСоюзу „За стерном долі", на залю нарад прибуло понад 35 союзівців, які уважно слідкували за перебігом нарад.

У точці пляну праці під час осіннього сезону голова Іван Хомко апелював до присутніх секретарів та відділових урядовців, щоб допомогли виконати квоту Округи, яка виносить 40 членів. Коли була мова про виконання квоти, то С. Гавриш дораджував використати дешеві грамоти термінового забезпечення, як рівнож і випадкового, і при тому уділив ряд порад зацікавленим присутнім гостям.

Перед закінченням нарад голова Округи І. Хомко поінформував, що представники чотирьох союзових Округ стейту Ню Джерзі відбули спільні наради, під час яких схвалено, щоб у неділю, 20-го травня 1984 року, спільно бенкетом відзначити 90-річний ювілей „Батька Союзу". Бенкет відбудеться в залі Українсько Народного Дому в Джерзі Сиги.

Слід згадати, що наради були успішними й конструктивними, доказом чого може послужити те, що присутні висловлювались позитивно про загальну працю Союзу.

Подякою всім за участь в нарадах закінчено збори, а відтак головний організатор Степан Гавриш, коротко з'ясував перебіг фільму „За стерном долі" продукції Славка Новицького. Після висвітлення фільму присутні висловили подяку Екзекутиві УНСоюзу за фінансування чудового історичного фільму.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, ІНК.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
T — 5
1983 Series 5 Year Term Plan
Premiums per $1,000 Insurance
Amounts $5.000 — $19,999

Issue Age	Annual	Semi-Annual	Quarterly	Monthly
16	$3.51	$1.81	$ .91	$ .31
17	3.56	1.83	.93	.31
18	3.60	1.85	.94	.32
19	3.64	1.87	.95	.32
20	3.67	1.89	.95	.32
21	3.69	1.90	.96	.32
22	3.72	1.92	.97	.33
23	3.74	1.93	.97	.33
24	3.77	1.94	.98	.33
25	3.80	1.96	.99	.33
26	3.85	1.98	1.00	.34
27	3.89	2.00	1.01	.34
28	3.95	2.03	1.03	.35
29	4.01	2.07	1.04	.35
30	4.07	2.10	1.06	.36
31	4.15	2.14	1.08	.36
32	4.24	2.18	1.10	.37
33	4.36	2.25	1.13	.38
34	4.50	2.32	1.17	.39
35	4.68	2.41	1.22	.41
36	4.90	2.52	1.27	.43
37	5.15	2.65	1.34	.45
38	5.43	2.80	1.41	.48
39	5.74	2.96	1:49	.50
40	6.07	3.13	1.58	.53
41	6.44	3.32	1.67	.56
42	6.84	3.52	1.78	60
43	7.28	3.75	1.89	.64
44	7.77	4.00	2.02	.68
45	8.31	4.28	2.16	.73
46	8.92	4.59	2.32	.78
47	9.58	4.93	2.49	.84
48	10.31	5.31	2.68	.90
49	11.10	5.72	2.89	97
50	11.97	6.16	3.11	1.05
51	12.90	6.64	3.35	1.13
52	13.93	7.17	3.62	1.22
53	15.05	7.75	3.91	1.32
54	16.28	8.38	4.23	1.42
55	17.63	9.08	4.58	1.54

If amount is $20.000 or over, deduct $1.50 A; .77 S-A.; .39 Q; or .13 M per $1,000 Insurance.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
T — 10
1983 Series 10 Year Term Plan
Premiums per $1,000 Insurance
Amounts $5,000 — $19,999

Issue Age	Annual	Semi-Annual	Quarterly	Monthly
16	$3.60	$1.85	$ .94	$ .32
17	3.63	1.87	.94	.32
18	3.67	1.89	.95	32
19	3.70	1.91	.96	.32
20	3.73	1.92	.97	.33
21	3.76	1.94	.98	33
22	3.80	1.96	.99	.33
23	3.83	1.97	1.00	.34
24	3.88	2.00	1.01	34
25	3.93	2.02	1.02	34
26	3.98	2.05	1.03	.35
27	4.05	2.09	1.05	.35
28	4.13	2.13	1.07	.36
29	4.23	2.18	1.10	.37
30	4.34	2.24	1.13	38
31	4.48	2.31	1.16	39
32	4.65	2.39	1.21	41
33	4.84	2.49	1.26	42
34	5.06	2.61	1.32	44
35	5.32	2.74	1.38	47
36	5.60	2.88	1.46	49
37	5.92	3.05	1.54	52
38	6.27	3.23	1.63	55
39	6.66	3.43	1.73	.58
40	7.09	3.65	1.84	62
41	7.56	3.89	1.97	.66
42	8.08	4.16	2.10	.71
43	8.65	4.45	2.25	76
44	9.28	4.78	2.41	.81
45	9.96	5.13	2.59	.87
46	10.72	5.52	2.79	.94
47	11.54	5.94	3.00	1.01
48	12.44	6.41	3.23	1.09
49	13.42	6.91	3.49	1.17
50	14.50	7.47	3.77	1.27
51	15.67	8.07	4.07	1.37
52	16.95	8.73	4.41	1.48
53	18.34	9.45	4.77	1.60
54	19.87	10.23	5.17	1.74
55	21.53	11.09	5.60	1.88

If amount is $20,000 or over, deduct $1.50 A; .77 S-A; .39 Q; or .13 M per $1,000 Insurance.

В Головній Канцелярії УНС відбувся секретарсько-організаційний курс

Джерзі Сити, Н.Дж. — Тут в суботу, 24-го вересня ц.р., в приміщеннях Головної Канцелярії, відбувся секретарсько-організаційний курс, в якому взяли участь 42 секретарі - відділові урядовці з Округ Ню Йорк, Нюарк, Джерзі Сити, Перт Амбой і Пассейк.

Згідно з програмою дня, о год. 10-ій вранці головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис привітав курсантів від Екзекутивного Комітету, при чому зложив всім щиру подяку за участь в згаданому курсі. Відтак він коротко говорив про завдання відділових секретарів. В своєму слові кількакратно д-р Флис наголошував, що остоєю Союзу є якраз відділові секретарі й тому працівники Головної Канцелярії та члени Екзекутиви завжди шанували і шанують працю секретарів, як будівничих УНСоюзу.

Відтак д-р Флис до дальшого ведення програми запросив головного організатора Степан Гавриша, який в першу чергу привітав присутніх, а відтак представим їм головного радного Андрія Кейбіду, обласну організаторку Олесю Орлян, голову Округи Джерзі Сити Володимира Білика й голову Округи Пассейк Івана Хомка, які були учасниками курсу. Щоб курсанти себе запізнали, їх запрошено себе преставити.

Відтак С.Гавриш виголосив першу лекцію на тему „Значіння й потреба вишколу для союзових секретарів - організаторів".

До другої лекції була запрошена Уляна Дячук, головний касир, яка говорила про „Загальні фінансові справи УНСоюзу". Доповідь У.Дячук була не лише цікава, але й вартісна тому, що на підставі циферних даних вона „озброїла" слухачів матеріялами, які повинні використати при зустрічі з потенціяльними членами. Третю лекцію дав головний секретар Володимир Сохан на тему „Основи життьового забезпечення". Як завжди, В.Сохан приготовляється до курсів старанно, тому й тим разом на підставі різних інформативних таблиць переконливо інформував слухачів, що є основою забезпечення.

Після лекції В.Сохана всі присутні були запрошені до спільної перекуски-гостини, яку приготовила секретарка головного предсідника Ґеновефа Куфта. Учасники також оглянули українську Будівлю і оглянули фільм „УНС-Плюс". В год. 2-ій по полудні знова розпочато лекції.

Першу пополудневу лекцію виголосив С.Гавриш, темою якої було „Наш товар роди союзового забезпечення". У цій лекції доповідач інформував учасників про кляси забезпечення та як рекомендувати їхній продаж потенціяльним членам. Відтак знов був запрошений до слова В.Сохан з темою „Зворотні вартості та оформлення аплікацій". Тут знов головний секретар при помочі своїх підручних таблиць давав слухачам інформації.

Останню лекцію дав С.Гавриш на тему „Як забезпечувати членів". Доповідач подав ряд практичних прикладів, які слід примінювати при зустрічі з потенціяльними членами.

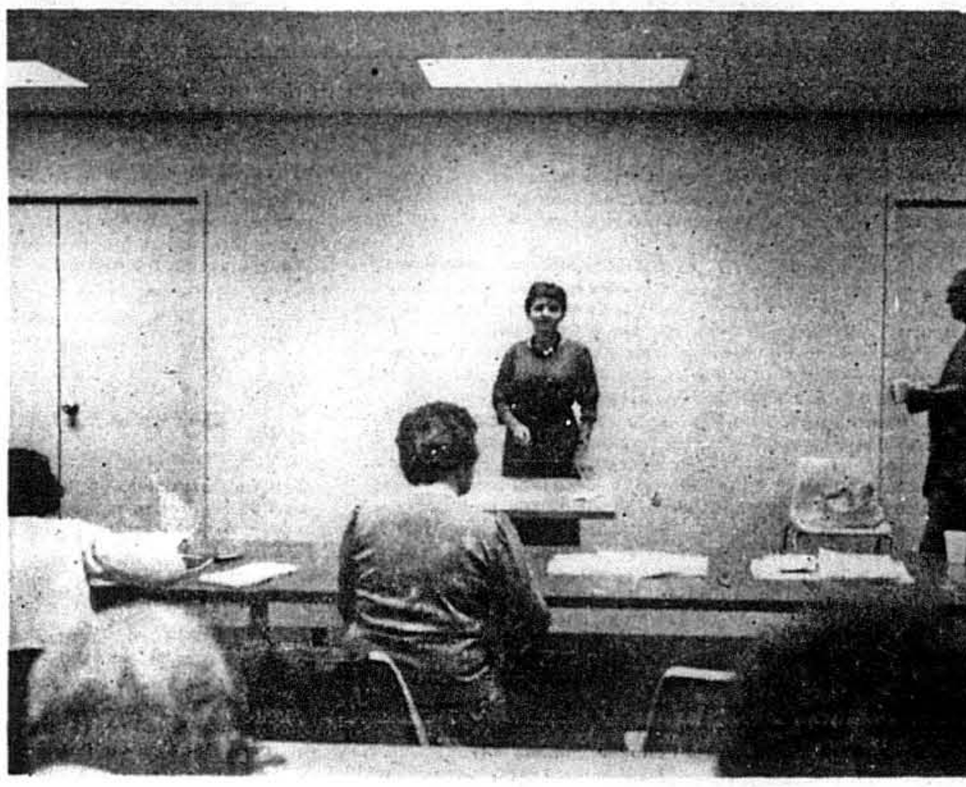
Слід згадати, що по кожній доповіді-лекції були запити від присутніх, на які доповідачі давали відповіді.

На закінчення С.Гавриш закликав всіх присутніх до посиленої організаційної праці. Він також просив допомогти в тому, щоб до кінця року під час осінньої кампанії Союз мав придбаних 1,000 нових членів.

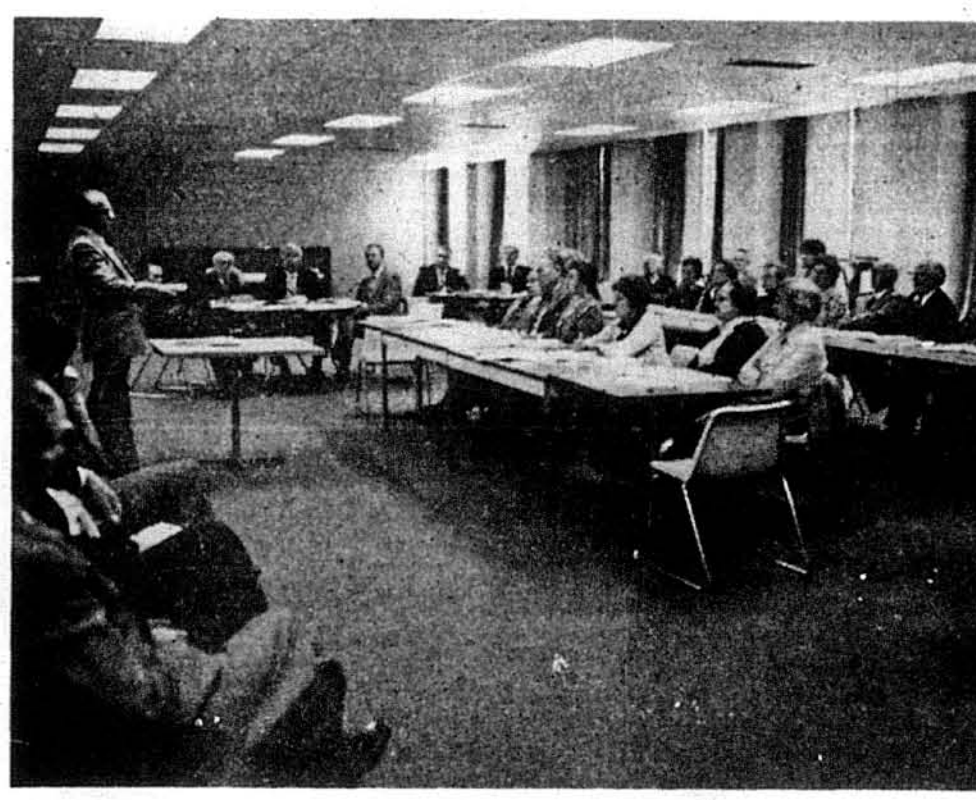
В імені Екзекутивного Комітету всім присутнім за участь в курсах на прощання щиру подяку зложив В.Сохан.

Курсанти з членами Екзекутиви.

До курсантів промовляє головний касир Уляна Дячук.

Володимир Сохан дає лекцію курсантам.

Загальний вид на залю.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Річні Загальні збори 423-го Відділу УНС в Чикаго

Річні Загальні збори 423-го Відділу УНС ім. Є.Коновальця в Чикаго відбулися 19-го лютого ц.р. в 7-ій год. ввечері в приміщенні Осередку сеньйора, при 2355 Вест Чикаго авеню.

Збори відкрив і провадив мгр Орест Городиський, який виголосив свій звіт як голова Відділу. „Можна сміло ризикувати твердженням, що різні загальні збори Відділу не викликують більшого зацікавлення членства, бо не вбачають, що Відділ може зробити щонебудь більше ніж тільки збирати вкладки. Це може й так, але кожні загальні збори повинні показати, наскільки члени Відділу цінили свій Відділ, як виповняли свої членські й громадські зобо'язання, наскільки старалися зміцнити свій Відділ і приєднати нових членів. Таж УНС є однією з багатьох в ЗСА забезпеченевою компанією, але ми, українці, глянувши в минуле побачимо і УНС, і пресовий орган „Свободу", що цього року святкує своє 90-річчя.

У часі перед Першою світовою війною „Свобода" інформувала своїх членів про життя в краю і про наші змагання, а в міжвоєнний час писала про большевицькі жорстокості і польські насильства.

Вороги наші навіть на цій землі Вашінгтона хотіли, щоб „Свобода" замовкла, бо вона голосно остерігала американців перед червоною загрозою. „Свобода" була нашим вікном у світ в повоєнний час.

УНСоюз багато добра зробив для нас, повоєнних скитальців. Правда, в останньому часі деякі сили стараються розбити Союз, стараються, щоб „Свобода" перетворилася у їхню „кадильну" газету, але завдяки дійсним патріотам вона далі продовжує світлі традиції минулого. Якраз тепер „Свобода" стала сильним голосом для ширення правди і демократії", — сказав мґр О.Городиський.

Після слова голови звітував секретар Відділу Яків Берестянський про свою працю за час від 1-го січня до 31-го грудня 1982 року. На вступі свого звіту секретар подав чисельний стан Відділу на кінець 1982 року. Членів було в Відділі 335 дорослих і малолітніх. В часі звітового року вибуло з Відділу 23 члени. Одні відійшли з виплаченими грамотами (11), інші повмирали. Померли Михайло Глуханюк, Стефанія Яхторович, проф. д-р Юрій Мачук, Мирослав Менцінський і Микола Докторук. Їхній вік життя виносив від 60-89 років. Усім спадкоємцям УНС виплатив належну їм суму забезпечення. Суспендовано 5 членів за те, що вони не платили вкладок по два роки, не дивлячись на висилані їм пригадки. Приєднано до Відділу в звітовому році 16 членів. Нових членів приєднали: голова Орест Городиський, інж. Степан Куропась, Карло Крайник і секретар Відділу.

З прикрістю приходиться ствердити, що наш Відділ чисельно підупав. Тому — сказав секретар, — прошу усіх членів більше інтересуватися і бути активними в приєднуванні нових членів. Постарайтеся приєднати хоч по одному членові. Секретаря залишили самого, і він став, як кажуть американці, „ван мен армі". В такому випадку. годі сподіватися якогось більшого успіху.

В минулому році зібрано і вислано до Головної Канцелярії 14,060 дол. і 25 ц. Витрати канцелярійні і поштові виносили 96 дол. Розрахунок з Головною Канцелярією відбувається кожного місяця. Ця праця забирає багато часу. Витрачається час і з причини неплатників, яких муситься виказувати поіменно. Декотрі члени платять вкладки через касу „Самопоміч" на чекове конто Відділу число 820. Кожного місяця каса присилає „стейтмент", з якого поодинокі вплати вписується до головної книги. Декотрі члени не хотять платити вкладки, що виносить 25 центів місячно до Відділу. Інші нарікають, що сума забезпечення 500 дол. є не вистачальною, але збільшити суму забезпечення не хочуть.

Дивідендових чеків було 347 для дорослих і 87 для малолітніх. Висилка чеків забирає багато часу, праці і грошей. Загальний стан Відділу є задовільний, хоч міг би бути кращий, але це вже не залежить від секретаря. При кінці хочу подякувати вам усім сущим і тим, що не прийшли, та просити про співпрацю для спільного добра нас усіх, — закінчив свій звіт секретар.

По звітах відбулася жвава дискусія про порушені у звітах справи. По дискусії забрав голос голова Контрольної комісії Микола Лаба і ствердив, що книговедення і стан каси задовільні і поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, що присутні приняли однозгідно.

На внесок п. Юринця перевибрано минулорічну Управу з головою Орестом Городиським.

На закінчення голова забрав слово, в якому подякував за перевибір і порушив справу 90-літнього ювілею „Свободи", „Українського Тижневика" і „Веселки". На тому закінчено Збори.

Яків Берестянський

Округа західньої Канади УНСоюзу відбула організаційні наради

Вінніпеґ, Манітоба. — З нагоди Конґресу Українців Канади в готелі Вестін відбулися організаційні наради Округи західньої Канади в яких взяли участь 22 представники відділів.

Наради відкрив голова Округи мґр І. Геврик, а секретарював Ю.Гвоздулич

Відкриваючи наради, голова Округи привітав секретарів, присутніх відділових урядовців, як також голову Канадського Представництва сен. П. Юзика.

Звітуючи за працю Округи, голова згадав, що Округа цього року не має чим похвалитись. Звернувся до присутніх секретарів і відділових урядовців, щоб допомогли в приєднуванні нових членів, бо до закінчення року лишилося лише три місяці. Він просив докласти всіх зусиль, щоб організувати до кінця року намічену квоту головним організатором.

Головний директор для Канади сен. П. Юзик порушив справу членства, згадав про користі, які УНСоюз дає українській громаді, та просив присутніх докласти всіх сил до організування членства.

В дискусії брали участь: суддя Б. Корчинський, Л. Вовк, І. Чайківський, Д. Ріпак, Ю. Гвоздулич, М. Семанич, П. Процюк.

Рішено підшукати молоду людину до організаційної праці для заходу Канади Нам потрібно заохотити молодь для співпраці з УНСоюзом, щоб вона входила в наше організоване життя і могла згодом перебрати провід.

Участь в організаційних зборах взяли такі відділи: 421-ий, 444-ий, 445-ий, 494-ий, і 497-ий.

Ще раз голова Округи просив секретарів, щоб допомогли в організуванні членства тому, що вони є головною підпорою УНС.

Після вичерпання запланованого порядку нарад закрито організаційні збори. Відтак ще довго велись дружні розмови на союзові та громадські теми при перекусці.

Ігор

18-ий Український фестиваль у Дофині

Мгр І. Геврик біля кіоску УНСоюзу на фестивалі в Дофині

Під час фестивалю стоять (зліва): дружина господаря фестивалю і голови КУК Маргарита Новосад, „Міс Канада" Джоді Ратледж і мгр Іван Геврик.

Офіційне відкриття Українського Ферстивалю відбулося 28-го липня ц.р. в 2-ій год. по полудні в присутності представників федерального, провінційного та міського урядів, „Міс Канади" і представників українських установ — УНС, КУК і Торговельної палати. Господарем фестивалю був голова КУК Іван Новосад, а господинею — його дружина Маргарита Новосад.

Фестиваль, що тривав чотири дні, з 28-го по 31-го липня, розпочала офіційно красуня Канади Джоді Ратледж, розтинаючи стрічку. Після внесення прапорів М. Прокопович, виконуючи функцію майстра церемонії, представила господаря і господиню Фестивалю та обжинковим звичаєм обдарувала їх короваєм та снопом збіжжя, відтак представила достойних гостей і попросила їх до привіту.

Від федерального уряду склав привіт сенатор Ґ. Молґат, від провінційного уряду — прем'єр Г. Павлей, Л. Петерс Мулін від консуляту ЗСА, а президент фестивалю М. Дудар подарував Л. Мулін пам'ятковий срібний доляр Дофинського Фестивалю.

Від Українського Народного Союзу привіт склав мгр І. Геврик, від міста Дофину — посадник А.С. Нютон. Манітобський міністер культури Е. Костира, склавши привіт, вручив президентові Фестивалю М. Дудареві чек на 15,000 дол., як признання за їх важливу працю в розвитку культури в манітобській провінції. Господар фестивалю І. Новосад склав привіт від Президії КУК двома мовами.

Під час фестивалю відбувалися концерти, в яких брали участь в більшості місцеві ансамблі і хори, а з-поза місцевих були „Ясені" з Саскатуну, скрипаль Ел Черний з Торонто, „Запорожці" бандуристи з Бімсвиллу, Онтаріо, „Булава" — ансамбль пісні і танку з Торорнто, „Розмай", танцювальний ансамбль з Вінніпеґу.

Цікавим був виступ парашутистів Канадської Повітряної сили.

У будинку, названому мистецьким центром, виставлені експонати образотворчого і прикладного мистецтва — різьби дерева, писання писанок, вишивання, ткацтва, гончарства, кераміки, речей домашнього господарства та музичних інструментів. Ці речі повторяються майже кожного року, як і кіоск УНС.

Кожного року відбувається також змагання молодих талантів в поодиноких і гуртових виступах танців, пісні та гри на різних інструментах, печенні хліба, колачів, пасок та іншого святкового чи традиційного печива. Найкращі таланти діста[illegible] нагороди й признання.

[illegible] прем'єр провінційного уряду Г. Павлей, міністер Дж. Плосман і сенатор Ґ. Молґат проголосили від своїх урядів 2,5-мільйоновий дар для українців Манітоби, щоб розбудувати в парку оселю української спадщини, а також, щоб у майбутньому відбувалися там українські свята і фестивалі.

В неділю, 31-го липня, в год. 1:30 по полудні відслужено в місцевості Теребовля перед Хрестом Свободи, де поруч є пам'ятник першого українського священика в Канаді о. Нестора Дмитрова, Молебень в намірені перших поселенців українського народу.

Після Молебня мгр І. Геврик привітав всіх присутніх від Українського Народного Союзу та в 90-річчя „Свободи" згадав про життя й трудноці о. Нестора Дмитрова в канадських степах і лісах в цих околицях у 1897 році. На Конвенції УНС в 1886 році о. Нестор Дмитрів дістав припоручення відвідати українських поселенців в Канаді.

В ті часи було дуже тяжко подорожувати, бо ще не було тут літаків ані потягів, треба було пробиватися кіньми крізь ліси і степи. Також тяжко було бідним піонерам дістатися до місця відправи Служби Божої, і не дивно, що пишучи свої спомини, о. Н. Дмитрів згадує про Богослуження, що вже по перших його словах „Благословенне Царство...", народ розплакався, як мала дитина. При проповіді він сам не міг стриматися від сліз, коли згадав про причини й лихоліття, які вигнали людей з рідної землі за море шукати кращої долі для своїх дітей і внуків.

У щирих молитвах народ разом із своїм священиком полинув до рідної землі, до рідних піль, до своїх батьківських осель. Після Служби Божої, як описує о. Дмитрів народ готовився до посвячення „Хреста Свободи", який нагадуватиме поселенцям не тільки першу Службу Божу на канадський землі, але й їхню свободу в Канаді в 1896 році, коли теребовляни там поселилися.

Голова Президії КУК І. Новосад привітав присутніх від Централі і також як господар Фестивалю, а колишній „ріф"- війт, Іван Потоцький згадав про життя поселенців.

Від Екзекутиви УНС мгр І. Геврик подякував довголітньому працівникові при Хресті Свободи Михайлові Шевчукові, а тепер Іванові Слободянові, який його заступає і опікується цим місцем, всім присутнім за участь і запросив всіх на прийняття.

Під кінець голова Т-ва Хреста Свободи — Теребовлян І. Слободян подякував Українському Народному Союзові і І. Геврикові за щорічну опіку цим місцем і участь у фестивалі.

Ігор

Молода...

(Закінчення зі стор. 1)

Американські вояки забрали першими студентів, що жили в будівлі найближче до летовища. На студентів другого року прийшла черга аж на черговий день. Наказ бігти до гелікоптерів пляжем під охороною американських вояків було драматичним переживанням. Їм не дозволено брати зі собою жадних речей, за виїмком особистих документів і грошей, а всі речі треба було лишити на місці. Гелікоптерами перевезено студентів на летовище, а відтак військовими літаками до Чарлстону, Південна Каролайна, звідки вже розіслано їх далі домів.

Рута Чолган розказала про те, що населення Ґренади ніяк не було вдоволене існуючим станом після вбивства М. Бишопа та чекало на прихід демократичного устрою, тому прийняло американські війська як справжніх визволителів. Кубинців бачили студенти постійно як робітників на летовищі та в місті, куди їздили на закупи або до банків. Немає сумніву щодо намірів Куби у відношенні до бідної економічно і мало розвиненої країни.

Студенти незвичайно щасливі, що дісталися домів, не менше як їхні батьки, які останній тиждень переживали неспокій, страх, а то й розпач, не знаючи, що діється з їхніми дітьми.

Як відомо, медичну високу школу в Ґренаді заснував в 1977 році адвокат д-р Чарлз Модіка з Бей Шор, Лонг Айленд, для тих студентів, американців в першу чергу, які не могли дістатися на медичні студії в ЗСА. Більшість з 600 студентів була зі східнього побережжя ЗСА. Від початку заснування цієї медичної школи була вона предметом непорозумінь і вона не є досі признана на рівні американських високих медичних шкіл; її випускники мусіли робити в ЗСА іспити нарівні з іншими випускниками медичних шкіл неамериканських університетів.

Як розвинеться тепер справа студентів цієї школи на Ґренаді, яка має свій відділ на сусідньому острові Ст. Віндсент, невідомо. Рута, як і інші студенти, бажають якнайшвидше повернутися до науки і продовжувати студії, але де це буде і коли тепер ще невідомо. Наразі вони вдоволені, що поєдналися зі своїми рідними.

Рута Чолган, дочка відомих громадян д-ра Гіларія і Ліди Чолганів, постійно живе з ними в Бруклині, Н.Й. Вона закінчила академію Нотр Дейм та Мангеттен коледж, є пластункою і членкою Пластової Станиці в Ню Йорку.

Ювілейний...

(Закінчення зі стор. 2)

відспівав довжелезне і нелегке сольо, баритон І. Кушнір. Проте треба б конче дістати відповідного баса для цього співу, бо хор тут на другому пляні, а соліст-бас — першун. Твір цей охоплює слухача чаром глибинної музики, патріотизму та релігійности. І в душі залишається пророче: „Не за горами кари час"...

Розігравшись при двох бездоганних хорових акомпаньяментах, піяністка Ірина Пелех-Зварич уже своєю приємною появою у ясно-зеленій сукні приковувала увагу публіки до її сольової гри. Вдячна „Куранта е-моль" В. Косенка окрилена музикальністю і темпераментом Ірки здобула успіх у слухачів; дещо більша ритмічна опанованість і розподіленість тепла була б ще навіть піднесла красу виконання. У цілому, глибше опанований і заграний, прекрасний „Етюд фіс-моль" цього ж композитора, передусім своїми пянами ліричної задумчивости та елегійної розмрійности, знайшов у нашій піяністці першорядного відтворця. „Прелюд б-моль, тв. 7, ч. 2" Л. Ревуцького випав у її виконанні дещо переконливіше, як його ж „Прелюд Ес-дур, тв. 7, ч. 1".

„Три Думи" до слів поета з України Івана Гнатюка (він теж написав полум'яний вірш на честь С. Людкевича) з музикою М. Длябоги закінчив першу блискучу частину програми. Сама композиція — це цикл трьох пісень-дум з козацькою тематикою про „вірність", „перелюбство" і „кохання" і з цікавою, ефектовною та змістовною музикою. Цю музику Длябоги знаменують: корисна різноманітність і бравурність жвавих темпів. Мелодична пов'язаність з українською народнопісенністю і при деякім затриманні традиційности гармонізації, чіткий та конечний, сучасний елемент дисонантности. При темпераментному і розмашному виведенні зі зовсім сприємливими сольо тенорів О. Татунчака, І. Павлічки, баритона І. Кушніра і М. Касіяна (це молодий і надійний студент-співак), композиція вчинила на слухачів помітне і глибше враження. Тому очікуватимемо і дальших творчих виявів у композиції М. Длябоги.

По перерві І. Пелех-Зварич виконала вимогливий „Вальс Мефістофеля" Ліста. Тоді, як у Філядельфії твір цей був дещо зам'яко відтворений, в Ню Йорку піяністка сипнула цілими роями демонічних бризок, видобуваючи з інструменту належну атмосферу, чим і полонила слухачів.

На закінчення виступу відспівав „Прометей" потужну кантату Стеценка „У неділеньку святую" (слова Шевченка) зі сольо І. Кушніра. Пісню цю, що її ми вже мали приємність слухати у виконанні цього хору й іншим разом, задириґував Длябога, цим разом, просто з віртуозним полетом і з таким же вислідом (хоч деякі піяніссіма тут ще таки придались би). Особливо могутня торжественність закінчення цієї кантати пориває людину. Це і було гідне завершення ювілейної програми.

У Філядельфії, на закінчення, крім довготривалих і святкових оплесків, було спонтанне і належне повстання з місць публіки. Як у Філядельфії, так і в Ню Йорку, були на сцені квіти признання і вдячности та ювілейні побажання за доцьогочасну працю від представників громадянства. У Філядельфії, по концерті, було гарне прийняття для учасників концерту з хористами, в Ню Йорку хор „Думка" приймав перекускою „Прометеївців".

Віримо, що „Прометей" і в дальшому продовжуватиме свою корисну і вагому культурно-мистецьку діяльність, які і сподіваємося, що він переможе в запляновану конкурсі хорів у Швайцарії і здобуде ще багато мистецьких лаврів та ювілеїв у прийдешньому.

Теодор Терен-Юськів

В АБІНҐТОНІ ВІДБУДЕТЬСЯ ВИСТАВКА КАРТИН Л. ГУЦАЛЮКА

Абінґтон, Па. — Український Освітньо - Культурний Центр влаштовує тут, при 700 Сідар Ровд, виставку олійних картин маляра Любослава Гуцалюка. Більшість із його 35-ти картин відображають Париж і Францію.

Відкриття цієї виставки відбудеться у п'ятницю, 4-го листопада ц.р., в годині 7:30 вечора. Картини можна ще буде оглянути в суботу, 5-го листопада, від 1-ої до 5-ої по полудні, як і неділю, 6-го листопада, від 11-ої години ранку до 4-ої години по полудні.

Інж. М. Корчинський...

(Закінчення зі стор. 1)

Вони важливі також для країн Третього світу, що знаходяться у початковій стадії розбудови своєї стальної індустрії. Одним з перших примінень низьколегованих сталей є арматура залізобетону. Завдяки високій міцності спожиття сталі для даної споруди є меншим, а це забезпечує більш ефективне використання обмеженої прудукційної спроможности. Це пояснює, чому цього року Організації для індустріяльного розвитку при Об'єднаних Націях (УНІДО) розпочала акцію для поширення технології низьколегованих сталей серед країн, що є в процесі індустріялізації. Слід відмітити, що на автора вступного огляду низьколегованих сталей для спеціяльної публікації УНІДО запрошено інж. Корчинського.

Інж. Корчинський є добре знаний в міжнародних металюргічних колах як знавець цієї нової категорії сталей. У 1960-их роках, як директор дослідів у фірмі Джонс енд Лафлин у Піттсбурзі, він причинився до розвитку нових видів сталі та їх технології. За це йому признано ряд міжнародних патентів, а Американський інститут заліза і сталі нагородив його медалею. Тепер, як директор для розвитку сплавів у фірмі Юніон Карбайд, він продовжує свою наукову та технологічну діяльність на міжнародній арені. Ряд дослідчих праць виконується при його співпраці у чільних університетах та лябораторіях Европи і ЗСА. Його наукові доповіді про теорію, технологію та применення нових видів сталі втішаються широким зацікавленням.

Цього літа інж. Корчинський відвідав чи не всі країни південносхідньої Азії, від Сіяму по Нову Зеляндію, де мав зустрічі з місцевими металюрґами. У Манілі його доповідь була зорганізована Філіппінським інститутом заліза і сталі, а у Сіднею доповідав на зборах Австралійського металюргічного інституту.

У квітні цього року інж. Корчинський виголосив — на запрошення Американського інституту металюргічних інженерів (AIME) — престижеву пропам'ятну доповідь в честь Генрі М. Гова, одного з основоположників наукової металюргії в Америці. Ця пропам'ятна доповідь має довголітню традицію, бо її виголошують вже від 1922 року світової слави металюрґи.

Біографічні дані про інж. Михайла Корчинського поміщені в ряді крайових довідників. Усі ці дані відмічують його українське походження та студії на Політехніці у Львові.

В глибокому смутку ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 31-го жовтня 1983 р. відійшла у Вічність, по важкій, а довгій недузі на 97-му році життя наша Найдорожча

МАМА, БАБУСЯ І ПРАБАБУСЯ

бл. п.

Антоніна Машталєр
народжена Сікижинська

Покійна народилася в Могильниці, пов. Теребовля, Україна.

ПАНАХИДА в четвер, 3-го листопада 1983 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в п'ятницю, 4-го листопада 1983 р., о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

доньки:
ОЛЬГА з мужем АНАТОЛЕМ РОМАХОМ
СОФІЯ
син — ЗЕНОВІЙ
внуки — ОЛЕНА з мужем ОЛЕКСАНДРОМ СМИК і дітьми НАТАЛОЧКОЮ й АНДРІЙКОМ
РОМАН РОМАХ з дружиною МАРТОЮ

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла у Вічність 6 листопада 1982 року наша Найдорожча

МАТИ, БАБУНЯ Й ПРАБАБУНЯ

бл. п.

СОФІЯ з ҐУҐЛЕВИЧІВ ОЛЕСНИЦЬКА

Складаємо щиру подяку Родині, Приятелям і Знайомим за участь у похоронних відправах, за квіти, вислови співчуття й пожертви на Служби Божі й народні потреби близькі серцю Покійної. Зокрема дякуємо Союзові Українок, особливо ж його 28 Відділові, та Комітетові Станиславівщини за те, що їхні члени часто відвідували Покійну вдома й у лікарні та за їхню спонтанну й численну участь у всіх похоронних відправах.

Дякуємо Всечеснішим Отцям: Михайлові Перетяткові та Іванові Наконечному за відвідини Покійної в лікарні, а пароховї церкви св. Івана Хрестителя, о. Михайлові Кучмякові й о. М. Дзюрманові за проведення похоронних відправ. Щире спасибі теж проф. Михайлові Добощеві за його участь у відправах.

Ми невимовно вдячні за зворушливі прощальні слова, що їх виголосили: пані Емілія Цяпка (від 28-го Відділу Союзу Українок), пані Оксана Луцька (від Комітету Станиславівщини), п. Кость Степовий (від прихильників УНР) і члени родини та приятелі Покійної: д-р Роман Олесницький, пані Люба Чайковська-Парубчак, мґр. Іванна Лисинецька, мец. Роман Гуглевич, пані Ольга Муссаковська та проф. Михайло Цяпка.

Хай Всевишній винагородить Вас Усіх своїми ласками!

В ПЕРШІ РОКОВИНИ СМЕРТИ

бл. п. СОФІЇ ОЛЕСНИЦЬКОЇ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. в суботу, 5 листопада 1983 р., о год. 8:30 рано.

ДІТИ, ВНУКИ та ПРАВНУКИ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН підписав, у приявності запрошених до Білого Дому численних сенаторів і конґресменів, законопроєкт про виділення додаткових 104,4 більйона долярів на поширення соціяльних програм. Кореспонденти засобів масової інформації не були запрошені на цю будь-що-будь важливу церемонію і тому вони хмарами облягали пізніше учасників, щоб з першого джерела довідатись не так про те, на які цілі фонди будуть призначені, але чи взагалі раніша пропозиція обидвох палат Конґресу стала законом. Сенатор Ловелл Вайкер, республіканець з Коннектикат, був одним з учасників і, вийшовши перший з Білого Дому, став „жертвою" кореспондентів, які при тому хотіли знати його думку про інші справи, зокрема про Ґренаду.

САЛЬВАДОРСЬКІ УРЯДОВІ війська відбили в понеділок, 31-го жовтня, північносхідне містечко Техутепек, яке напередодні було зайняте відділом 1,500 лівих партизанів під командуванням католицького священика. Майор Люїс Турсіос, командир парашутистів, які відвоювали містечко, повідомив, що в боях за місто в неділю, були вбиті 30 партизанів, сім урядових вояків і одна цивільна особа.

КОМАНДУВАННЯ ГРУПИ спостереження ОН в Кореї обвинуватило Північну Корею в причетності до бомбового терористичного акту в Бурмі, під час якого загинули 17 видатних південнокорейських діячів, включаючи декілька міністрів уряду.

До Хвального Секретаріяту
Світового Конґресу Вільних
Українців
Торонто, Канада

Вельмишановна Президіє!

З огляду на події, які відбулися на XIII Конґресі Українців Америки в жовтні 1980 року, та малоуспішні послідуючі переговори між представниками української громади в Америці з сучасними провідниками УККА, Український Конґресовий Комітет, Відділ Міннесоти, повідомляє, що існуюча Централя УККА не репрезентує наш Відділ.

Повідомляємо, що наш Відділ, в склад якого входять 20 організацій, носить назву Український Комітет Міннесоти. Його репрезентантом буде той комітет, який буде вибраний на З'їзді представників від всіх позитивно думаючих організацій, робота якого буде для добра української спільноти в Америці. На сьогодні нашим репрезентантом є Українська Американська Координаційна Рада.

Мгр Люба Менжега, голова
Інж. Валентина Єрмоленко, секретар

ПОДЯКА

Невмолима смерть забрала нам нашого Дорогого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ДІДА

бл. п. мґра Андрія Повха

який відійшов до Вічности у вечірніх годинах, 29-го серпня 1983 р. в шпиталі Clara Mass Memorial Hospital, Belleville, N.J. і похований в одинокому соборному місці, в Бавнд Бруку, Н. Дж., 3-го вересня 1983 року.

В нашому великому горю ми зазнали багато прихильности, співчуття і розради від членів Родини, Приятелів і Знайомих, чи то особисто, телефонічно чи писемно. Їх було багато і ми не в силі відповісти всім осібно і тому, з цього місця висловлюємо нашу щиру подяку:

ПЕРЕДОВСІМ Вельмишановному Докторові Богданові ШЕБУНЧАКОВІ, який заопікувався Хворим від початку Його побуту в шпиталі до кінця. Для Д-ра Шебунчака не було години дня чи ночі, — коли зайшла потреба, — щоб не з'явився в шпиталі, — крім кожноденних відвідин, — приблизно протягом двох місяців і завжди часами і кілька разів вдень чи вночі дзвонив та інформував про стан Хворого. Приймаючи Покійного до шпиталя заявив: — „Зробимо тести і побачимо ЩО ЩЕ можна врятувати". — Та Всевишній зарядив інакше!

Дорогий Пане Докторе! Просимо прийняти щиру подяку за Вашу опіку над нашим Дорогим Мужем і Батьком і рівнож просимо передати нашу подяку всім лікарям в Кляра Масс шпиталі. Нехай Всевишній має Вас у Своїй Опіці.

Our deepest gratitude to the doctors and staff of Clara Mass Memorial Hospital in Belleville, N.J. for the care and concern rendered to the late ANDREW POWCH.

Наша велика вдячність Високопреподобним Отцям: —

Отцеві Методієві Кушко з парохії ім. Івана Хрестителя в Нюарку, який незнаючи нас, негайно, після телефонічного прохання, приїхав до шпиталя і уділив Хворому останнє Єлеопомазання, щоб з Богом покинув цей світ. А також щира подяка Отцеві Михайлові Перетяткові, з тої ж парохії, за переведення похоронних обрядів та глибокі слова потіхи. Пароховї церкви Пресвятої Тройці в Кергонксоні, Отцеві Д-рові Богданові Волошинові і Отцеві Лукашевичеві щиро вдячні за молитви і згадку про Покійного в Церкві.

Невимовно вдячні Голові Проводу Українських Націоналістів, Панові Миколі Плав'юкові з дружиною, який від Проводу ОУН, прощав сл. п. Андрія над могилою і зложив нам щирі співчуття. — Сердечна подяка д-р Наталії Пазуняк, яка висловлювала слова потіхи для нас і прощала Покійного в похоронному заведенні від Головної Управи УЗХ.

Безмежно вдячні Панові Володимирові Різникові, який приїхав до шпиталю, (три години їзди), щоб попрощати Андрія, ще за життя, а потім, як основоположник ОДВУ, прощав як члена ОДВУ і особистого Друга, а пані Павлині Різник за неодноразові телефони, та щирі слова розради.

Щире Спасибі Всім за зворушливі прощальні слова від Організацій: — Проф. д-рові Петрові Стерчо за переведення Тризни і прощання від Братства Карпатських Січовиків і Карпатського Дослідного Центру, — П-ні Наталії Іванів, голові Головної Управи Українського Золотого Хреста, — Панові Володимирові Процикові, від Центральної Управи ОДВУ, — Сотникові Іларіонові Поліщукові, від Союзу Ветеранів Українського Резистансу, — інж. Степанові Куропасеві, як голові Сенату ОУН, — Панові Володимирові Різникові, як голові Українського Культурно-Релігійного Осередку ім. св. Андрія в Норт Порт-Ворм Мінерал Спрінґс на Фльориді, — а також за щирі писемні вислови співчуття, дякуємо Організаціям: — Т-ву Українських Інженерів Америки, Відділ в Дітройті, 52-му Відділові УЗХ в Сиракюзах, 18-му Відділові УЗХ в Рочестері, ГУ і Учасницям Конференції УЗХ в Лігайтоні, Городенському Землячтву у США за підписом інж. Василя і Зені Никифорук, Д-рові Зенонові Книшеві, Управі „Золотої Осені" в Кергонксоні, як рівнож наша щира подяка всім Приятелям і Знайомим за численні вияви співчуття, за слова розради та за все добро, що нам, в цих тяжких хвилинах учинили.

Не можемо поминути наших Дорогих співмешканців „Золотої Осені" в Кергонксоні, які відвідували нас, розраджували в тяжкому горю і офірували свою допомогу. Наша велика вдячність передовсім Паням: — Михайлині Бігун, яка в тяжкій хвилині, не залишила мене самої ні вдень ні вночі, — найближчій Сусідці Ліді Яців, що пильнувала мене вдома і старалась допомогти чим могла, — Д-рові В. і Я. Ціханським, які негайно після страшної вістки приїхали, щоб допомогти чим тільки можливо. Всім Дорогим Сусідам за відвідини та слова розради. Управі Оселі за квіти, а голові панові Оприскові, мґр Михайлові Рубичеві, Д-рові Богданові і Пані Бабіям, Панові Володимирові Сушкові, Д-р Гурам, проф. Коровицьким, Сусідам Оселі Панам С. Лехновському і В. Берізці за особисту участь в похоронах (просимо вибачення якщо когось поминули).

Всім Членам УЗХ і ОДВУ, які відложили назначені Конференції і приїхали з Лігайтону, щоб взяти особисту участь в сумних обрядах і Всім Приятелям чи Знайомим, які так численно прибули чи то до похоронного заведення чи до Бавнд Бруку і яких не в силі тут вичислити.

Незвичайно зворушила нас присутність в похоронному заведенні Вп. Панства Ізабелі, Зенона та Романа Омецінських з Рочестеру, які маючи, на слідуючий день, родинне весілля, прийшли щоб попрощати Покійного Приятеля. Сердечна Вам подяка за це.

Щире Спасибі Пані Оленці Іванишин з Торонта за особисті відвідини мене і квіти.

Особлива подяка членам Родини, які приїхали з різних сторін, щоб попрощати Дорогого Вуйка і Шваґра. Одинокій сестрінці Покійного Ірені Хоманчук з Монтреалю, моїй сестрі Марусі Скорупській з мужем Володимиром, які приїхали з Торонто, не тільки на Похорони, але, щоб в тяжкі хвилини не залишати мене самої, побували зі мною цілий тиждень, а потім забрали до Торонто. Братам Любомирові і Романові Білинкам з Дружинами з Рочестеру, братанкові Андрієві Біликові з Вашінґтону та іншим. Щира подяка нашим Сватам д-рові Михайлові та Ірені Цегельським з Ню Йорку, що в найтяжчій хвилині, — хвилині смерти Мужа і Батька, заопікувались нами і запросили до своєї хати.

За прекрасні квіти щира подяка: сестрінці Ірені Хоманчук, Родині Біликів, Тереновому Керівництву ПУН-у, Центральній Управі ОДВУ, Головній Управі УЗХ, Культурно-Релігійному Осередкові ім. св. Андрія на Фльориді, Управі Оселі „Золота Осінь", Відділові 316 УНСоюзу з Рочестеру та іншим. Особлива подяка Пані Олі Кобзяр за китицю Червоної Калини.

Спеціяльна подяка Отцю Митратові Теодорові Форостієві і Отцю Іннокентію Речкунові за відправлення, — в день Похоронів, — Богослужби і Соборної Панахиди в Церкві Осередку ім. св. Андрія на Фльориді, диригентові хору інж. Павлові Грабовичеві, всім Хористам і всім Присутнім, які зійшлися, щоб з віддалі попрощати члена Громади в далеку дорогу, та в пам'ять Його зложили щедрі датки на народні цілі. Щира вдяка за це.

В 40-ий день смерти Отець Д-р Богдан Волошин відправив Богослуження з Панахидою в Кергонксоні і згадав Покійного теплими словами, а наші Приятелі Пані Михайлина Бігун, Леся Яців, Слава Ціханська, Ліда Яців та інші приготовили скромне прийняття. А також в Церкві при Культурно-Релігійнім Центрі ім. св. Андрія на Фльориді відбулась Служба Божа з Панахидою, а Приятелі на чолі з панею Галиною Мартинів приготовили скромну тризну, в часі якої Отець Митрат Теодор Форостій і голова Громади пан Володимир Різник згадали Покійного, як Друга і Члена Громади, та поділились споминами з минулого. Співав Хор під дириґентурою інж. Грабовича, — за що ми невимовно вдячні Всім.

Дорога Родино, Приятелі і Знайомі! Дякуємо Всім Вам за Вашу участь в цих сумних обрядах і за Ваші Молитви та численні пожертви на різні цілі. Нехай Вас Всіх Господь Благословить на нагородить Своїми Ласками, а Мати Божа прийме під Свій Покров.

МИРОСЛАВА — дружина
ЮРІЙ — син з дружиною ГАНЕЮ і дітьми МАЄЮ і АНДРІЙКОМ

ДАТКИ В ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОГО:

На СЛУЖБИ БОЖІ:

Д-р і Пані Богдан Бабій, Марійка і Микола Ривак, Володимир Сушків, Марія Касараба, Іванка Бучак. На Церкву і Службу Божу в Бразилії — Роман і Лєна Іваницькі.

На УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ:

по 100.00 дол. — Володимир і Марія Скорупські, Любомир і Любов Білики;
по 50.00 дол. — Ігор і Надя Ніньовські, Володимир Сушків, Д-р Марія Кознарська;
по 30.00 дол. — Д-р Володимир і Ярослава Ціханські;
по 25.00 дол. — Теодор і Ґена Потери, Галина і Роман Білики, Володимир і Уляна Остаповичі, Зенон і Ізабеля Омецінські, Оля Кобзяр, Роман Шраменко, Д-р Марія Квітковська, Петро Ґенґало, Мґр Михайло Середович;
по 20.00 дол. — Іванка і Мирон Бучаки, Михайлина Бігун, Ліда і Богдан Хомяки, Василь Марущак, Степан Лехновський, Володимир Берізка, Наталка і Андрій Іванів, Мґр Михайло Рубич;
по 10.00 дол. — Марія Тхір, Омелян Суховерський, М. Роговський, Володимира і Микола Кавки, П. Оприск, І. Поліщук, Левка Крупка, А. Н. Фурманець, Петро Байбак, Мирон і Анастазія Лучанки;
по 15.00 дол. — Раїса Куделя;
по 5.00 дол. — Іван Попіль, Іван Старейкий.
Разом .... 890.00 дол.

На УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ ФОНД:

по 25.00 дол. — Ліда Белендюк, Павлина і Володимир Різники, Петро Ґенґало, М. Роговський, д-р Петро Стерчо, Мґр М. Середович, інж. О. Суховерський;
по 10.00 дол. — М. Андрейко, П. Байбак, Б. Дяків, П. Дзюба, А. Ґелетканич, В. Берізка, Д-р З. Городиський, П. Кіра, Р. Крупка, М. Кавка, інж. С. Куропась, С. Лехновський, В. Марущак, Д-р В. Михайлів, С. Новаківський, В. Процик, П. Стецина, Я. Стасик, С. Селешко, І. Ящишин, М. Лучанко, І. Старейкий, І. Попіль, В. Яців.
Разом .... 415.00 дол.

На ПОКРИТТЯ КОШТІВ МАНІФЕСТАЦІЇ У ВАШІНҐТОНІ В РОКОВИНИ ГОЛОДУ В УКРАЇНІ:

по 100.00 дол. — Д-р Михайло Цегельський;
по 50.00 дол. — Діоніза і Микола Ненадкевичі;
по 25.00 дол. — Ліда і Михайло Белендюки;
по 20.00 дол. — Ольга Кобзяр, Марія Хопєвчук, Юрій Овад, Стефанія Лаба;
по 10.00 дол. — Сот. Іларійон Поліщук, Микола і Володимира Кавки, Василь Марущак, Мґр Юліян і Ярослава Кушніри, Марта Семків, Леся Семків;
по 5.00 дол. — Петро Кіра.
Разом .... 320.00 дол.

Збірку переводили п. В. Процик з Ню Йорку і пані Марія Хопєвчук з Рочестеру.

НА ВІСТІ КОМБАТАНТА: Роман і Лєна Іваницькі — 20.00 дол.
НА БІБЛІОТЕКУ УНО в Канаді: Д-р Зеновій Книш — 20.00 долярів.
НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку: Марійка Ґерус-Мартюк — 25.00 дол.
НА ОСЕРЕДОК ім. св. АНДРІЯ на Фльориді: Марія Касараба — 20.00 дол.
НА ЦЕРКВУ в Бразилії: Лєна і Роман Іваницькі — 10.00 дол.

ДО ДИСПОЗИЦІЇ РОДИНИ:

по 25.00 дол. — Український Золотий Хрест — Відділ 18 в Рочестері, інж. Іван і Ева Савки;
по 20.00 дол. — Надя Терлецька, Марійка і Ярослав Тесаровичі;
по 15.00 дол. — Мґр Петро і Ліда Яців, Іван Потоцький;
по 10.00 дол. — Леся Яців, Марія Стефанишин, Ґена Потер, Евгенія Петрина, Галина Мартинів, Епіфан і Катя Гриньків, Кляра і Степан Гарасимів, Й. О. Пантелюки, Катерина, Маруся і Степан Поповичі;
по 5.00 дол. — Єлисавета Бориськевич, Марія Бойдуй, Т. Бутенко, В. Люлька, Ілько Тащук, Отець Митрат Теодор Форостій, Володимир і Дарія Ломницькі;
по 160.00 дол. — Мирослава Повх і Юрій Повх.
Разом $430.00
В ТОМУ зложено на Фльориді $155.00

ВСІХ ДАТКІВ РАЗОМ ЗЛОЖЕНО БУЛО $2.150.00

ВСІ ЦІ ДАТКИ РОЗПОДІЛЕНО ТАК:

Український Золотий Хрест	$1.000.00
Український Визвольний Фонд	455.00
Покриття коштів Маніфестації у Вашінґтоні	350.00
Осередок ім. св. Андрія, Фльорида	200.00
Українська Католицька Церква в Кергонксоні	50.00
Вісті Комбатанта	40.00
Український Музей в Ню Йорку	25.00
Бібліотека УНО в Канаді	20.00
Церква в Бразилії	10.00
Разом	$2,150.00

Деякі Жертводавці вислали свої датки безпосередньо.

ЩЕ РАЗ із глибини серця складаємо щиру подяку ВСІМ ШАНОВНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ.

ВІЙСЬКОВІ ВЛАСТІ Туреччини повідомили в понеділок, 31-го жовтня, на другий день після сильного землетрусу в східніх гірських районах країни, що кількість жертв перевищила 1,000 осіб вбитими і набагато більше пораненими. Складні гірські умови і погана холодна погода, а також відділеність потерпілого району утруднюють рятівні роботи. Рятівні залоги і військові частини вже третій день видобувають з руїн колишніх будинків нові жертви землетрусу. Тисячі людей залишилися без даху над головою.

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІНІВ Фердінанд Маркос вирішив вияснити те, що і його оточення називає „сумніви щодо наступника президента", заявляючи, що у випадку, коли президент не зможе виконувати своїх обов'язків, тоді прем'єр-міністер виконуватиме обов'язки президента. Цю заяву президентський палац назвав „важливим політичним повідомленням". Існували побоювання, що Маркос назначить свою дружину наступником президента.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ВІД 1-го ЖОВТНЯ 1983 РОКУ ВПРОВАДИВ ДУЖЕ ДЕШЕВЕ ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ТІЛЬКИ ЗА 10 ДОЛ. (МАЙЖЕ 3 ЦЕНТИ ДЕННО) МІСЯЧНОЇ ВКЛАДКИ МОЖНА КУПИТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА 50,000 ДОЛ., ПРИДБАВШИ 5-РІЧНУ ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в Дітройті, Миш.

повідомляє, що

в неділю, 13 листопада 1983 р., о год. 2-ій по пол. в залі початкової школи Непорочного Зачаття

(бувша Вайлвуд Елементарі Скул) при 29500 Вестбрук (між 12 милею і Комон), ВОРРЕН, Миш.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

до участи в яких є запрошені и зобов'язані всі члени Окружної Управи, всі відділові урядовці та делегати на 30-ту Конвенцію наступних Відділів:

20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504 і 506.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь д-ра МИРОНА КУРОПАСЯ, заступника головного предсідника УНС
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
5. Внески, побажання, запити і закриття зборів

По нарадах, у тій самій залі, відбудеться висвітлення фільму УНС

„ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ"

2 рази: о год. 4:30 і 5:30 по пол.

Запрошуємо всіх громадян околиці, не лише секретарів і урядовців, прибути на висвітлення фільму. Всі громадяни Дітройту і околиці повинні оглянути цей історичний фільм продукції СЛАВКА НОВИЦЬКОГО.

Вступ на фільм за добровільними датками. Ввесь прихід призначений на фонд школи.

У зборах візьмуть участь:

д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника УНС

Роман Татарський, головний радний УНС

ЗА УПРАВУ ОКРУГИ:

Павло Дуда, *почесний член Округи* — **Роман Татарський,** *голова*

Роман Лазарчук, *секретар* — **Ярослав Базюк,** *касир*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Вілкс-Беррі, Па.

повідомляє, що

в неділю, **6 листопада 1983 р., год. 2-га по пол. в залі УКЦеркви св. Володимира**

при Зербе Авеню, ЕДВАРДСВИЛЛ, Па.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь АННИ ГАРАС, головної радної УНС
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
5. Внески, запити і закриття зборів

У зборах повинні взяти участь Відділові урядовці, конвенційні делеґати та члени наступних Відділів:

Нентікок — 29, 319; Бреслав — 30; Вілкс Беррі — 99, 223, 278, 282. Едвардсвилл — 169; Сейр — 236.

У зборах візьмуть участь:

Анна Гарас, головна радна УНС

Олеся Орлян, обласна організаторка УНС

До участи в зборах запрошується Членство і все Українське Громадянство.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Роман Дяків, *голова* — **Іван Гринчишин,** *голова К. Комісії*

Василь Стефурин, *секретар* — **Катерина Лукач,** *касир*

Молодь у поході

Вже увійшло у традицію, що українські економічні установи, як колись в краю, так і тепер на поселеннях, жваво реагують на здорові вияви громадської ініціятиви. Особливо тепер на поселеннях торговельно-економічні установи, та й приватні підприємства, завжди приходять з моральною і матеріяльною поміччю, коли молоді, вже тут народжені, виявляють ініціятиву, тим більше, коли та ініціятива молоді ставить Україну чи українську проблему в міжнародну площину.

Одною з дуже цікавих і успішних акцій українських студентів, що їздили з д-ром Петром Ґоєм по Европі, була демонстрація в колишньому німецькому концентраційному таборі в Дахау. Не є новиною, що світ не хоче добачати українців у млинах смерти новітнього голокосту, тому демонстрація була в правильному місці й на часі.

Кожна українська акція, що мусить відбуватися на міжнародному терені потребує фондів. Тому Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Чикаґо відчиняє для датків на цю мету окреме ощадностеве конто ч. 25333-00 та складає свою першу пожертву в сумі 100 дол. і закликає всіх, кому залежить на скорому й успішному закінченні акції українських студентів, приєднатися до неї. Ми гратулюємо д-рові П. Ґоєві і його студентам-подорожникам і бажаємо ще дальших успіхів.

Датки слід висилати на адресу: Committee for Ukrainian Memorial at Dachau, No. 25333, c/o Self-reliance Federal Credit Union, 2351 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622.

ВИСТАВКА Р. БАГАВТДИНА У ВОРРЕНІ

Дітройт, Миш. (К.Л.). — Триденна виставка рельєфів в міді, латуні, алюмінію, сріблі та шовкографії мистця Рема Багавтдина відбудеться від п'ятниці до неділі, 11-13-го листопада ц.р., в приміщенні галерії „ЕКО", 26795 Ryan Rd., у Воррені, Миш. Виставку можна буде оглядати в п'ятницю і суботу від год. 11-ої ранку до 7-ої вечора, а в неділю від 11-ої ранку до 3-ої по полудні.

ВИПАВ РЯДОК

У дописі Пресової референтури УПЛіґи п. н. „Відбулись наради УПЛіґи" („Свобода" ч. 208 з вівтірка, 1-го листопада ц.р.) у реченні в кінці другого параграфу випав рядок. Повторюємо це речення повністю: „Присутніми були Архиєпископ Константин з Чикаґо, отець протоієрей В. Дяків, отець протоієрей Іван Щерба та отець Іван Наконечний." — Ред.

„Поможім..."

(Закінчення зі стор. 2)

ським свідченням нести світові Божу любов, Божу правду й Божий мир, працюючи таким чином для примирення людини з Богом навіть в такому царстві ненависти Бога й людини...

Тут хочемо навести приклад світської людини Йосифа Терелі, який очолює Комітет Оборони прав Української Католицької Церкви, і який за те є знову засуджений на заслання, де він уже перевів більше як половину свого життя... Тут можна б навести багато прикладів священиків, монахів, монахинь й інших мирян, які, вірні голосові Божому, голосять Боже слово примирення з Богом і з людьми.

Але совєтський безбожний режим не вдоволяється нищенням нашої Церкви на землях України. Він впливає також на комуністичний режим у Польщі й на Чехо-Словаччині, щоб і там наша Церква не могла мати своїх єпископів і служити своїм вірним. Наші вірні й в цих країнах мусять боротись з надзвичайними труднощами, щоб могти залишитись вірними Христові і Його святій Церкві в своєму українському обряді.

Отож, виступаючи в імені нашої Української Католицької Церкви в Україні, ми апелюємо до вас, Дорогі Владики, Брати в Христі, щоб ви там, де можете й коли можете, стали в обороні ваших так тяжко покривджених братів і сестер, що сьогодні, в цьому нашому XX столітті, є засуджені на такі тяжкі й жорстокі переслідування тільки за те, що вони хочуть бути вірними Христові, Його святій Церкві й своєму українському народові. Вони тільки просять свободи для себе й для інших народів. За цей великий дар свободи і за примирення з Богом і своїм ближнім вони приносять такі великі жертви. Поможім їм у їхніх змаганнях за Божий мир в Україні й між усіма народами.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

СПОРТОВІ ВІСТКИ З УКРАЇНИ

ПОСИЛЮЮТЬ РУСИФІКАЦІЮ

Київська „Спортивна Газета" з 15-го жовтня ц.р. помістила дальші документи русифікації, що її посилила нова адміністрація уряду СССР під проводом Андропова.

На першій сторінці цієї газети в замітці „Девіз молоді — 'дружба'!", в якій мова про УІ фестиваль дружби молоді СССР і Східньої Німеччини, була поміщена емблема яка свідчить про посилену русифікацію. На цьому збіговиську відбулися теж зустрічі керівників делегації комсомольців СССР і С. Німеччини, до яких промовляв сам Щербицький.

Він у своїй промові в основному звернув увагу ту партійних організацій, трудящих республіки по здійсненню рішень XXУІ з'їзду партії, листопадового (1982) і червневого (1983), пленумів ЦК КПСС по комуністичному вихованню молоді".

Про висліди цих рішень і „роботу" партійних організацій свідчать документи, що їх передруковуємо. Усі ці рішення, робота і діяльність в основному зводяться до посиленого закручування шруб русифікації, бо для російських імперіялістів замало бути комуністом українським, білоруським, грузинським й інших народів. Важливішим для них є „братерство", дружба", але тільки такі, коли дана особа чи народи приймуть російську мову, культуру, традицію та в усьому слухатимуть кожночасних ватажків імперії. Такими Москва намагається зробити східніх німців, і тому Щербицький дістав наказ зробити ще одну „показуху" східньонімецьким „гостям", на яку прибули деякі комуністичні бонзи із Східньої Німеччини та посол її у СССР Вінкельман. Та чи захочуть німці зазнати долі України? Треба сумніватися.

Згаданий „фестиваль" відкрили в палаті спорту і в тісії нагоди вигнали тисячі молоді і старших на вулиці Києва маніфестувати за мир і роззброєння, але роззброєння лише ЗСА і країн вільного світу.

Про посилення русифікації свідчить ще один документ, поміщений також на першій сторінці того ж числа „Спортивної Газети". Йдеться про „свято" з нагоди 44-ої річниці так зв. „возз'єднання західньоукраїнських земель із совєтською Україною". Як пише якийсь

Документи говорять

Відзначка з тенісового турніру „Прикарпатська ракетка" — 1983.

Відзначка УІ фестивалю дружби в Києві — 1983.

І. Хохлов у дописі „Ракетки, вода і мідні труби...", „хлібом-сіллю зустріли іванофранківці учасників першого відкритого турніру з тенісу „Прикарпатська ракетка"... На відкритті змагань у яких брали участь спортсмени Києва, Львова, Донецька, Чернівців, Коломиї та Івано-Франківська, виступив толова оргкомітету турніру, генеральний директор виробничого об'єднання „Прикарпатліс" В. Верес. ...Під звуки духової оркестри переможцям турніру вручали чудові нагороди, виготовлені прикарпатськими майстрами, а цим, що зайняли другі місця „призерам" — ракетки „Україна-супер" „Болехівського лісокомбінату".

І тут, де не було жадної причини, де ще в недалекому минулому ніхто не розумів російської мови, навіть емблема турніру була виготовлена на „общепанятном язике". Очевидно, ці нахабства російських імперіялістів не ворожать нічого доброго для них в майбутньому, бо, як каже наша народна приповідка, „силуване не милуване". Але поки що російські варвари тріюмфують.

(от)

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСО „Тризуб" — „Баєрн" С.К. 2:1

Ці змагання, що відбулися на площі „Баєрн" в неділю, 16-го жовтня ц.р., були дуже завзяті, часто переходили межі гостроти, у наслідок чого суддя був змушений дев'ять разів попереджувати змагунів обох дружин жовтою карткою. Жертвою надмірної гостроти впав Сесак, що вже в 10-ій хвилині в зударі з противником зазнав контузії.

Напад „Тризуба" в початкових 10-ох хвилинах провів кілька гарних акцій в підворіття „Баєрну", але після відходу Сесака дещо розгубився. Гра проходила в більшості в підворітті „Тризуба", одначе, перша половина закінчилася при стані 0:0. Після перерви німці продовжували вдержувати ініціятиву, але і напад „Тризуба" перевів кілька продуманих акцій. У висліді одної з таких акцій Лесів закінчив ефективним стрілом, м'яч з якого відбився від поперечки воріт господарів. Щойно в 25-ій хвилині після подачі Лесева Ґамбаро блискавично виконав стріл, м'яч знову відбився від поперечки воріт „Баєрн", але цим разом Санторе забив його в сітку суперника. Десять хвилин пізніше суддя призначив карний стріл за руку оборонця „Тризуба", з якого „Баєрн" вирівняли вислід 1:1. Як і в кількох попередніх зустрічах, напад „Тризуба" зумів здобути переможного голя в останній хвилині, автором якого був знову Санторе.

Були це п'яті з черги лігові змагання і п'ята перемога, завдяки якій „Тризуб" далі залишився лідером у показнику розгривок „Мейджор Дивізії" Пенсильванійської Ліґи. В передзмагу резерва „Тризуба" перемогла резерву „Баєрн" вислідом 1:0. Єдиного ґоля в цій зустрічі стрілив Радлей.

В цьому ж часі на другій площі молодші юнаки „Тризуба" (16 років і нижче), перемогли однолітків „Баєрн" вислідом 4:1. Ґолі для „Тризуба" здобули: Качай 3 і Осідач. Учнівська дружина 11-річних перемогла учнів німців 2:1. Ґолі для „Тризуба" здобули: М. Санторе і М. Коваль.

М.С.

УСВТ „Ч.Січ" — Довер С.К. 4:0

Ці лігові змагання, що відбулися у неділю, 23-го жовтня ц.р., в Довері, проходили на розмоклому грищі під рясним дощем, що не переставав заповнювати водні калюжі. З перебігу гри в першій половині, що закінчилася „сухим" 0:0, ніхто не очікував такої високої перемоги „Ч.Січі". Дружина Довер складена у великій більшості із досвідчених і технічних футболістів з Уругваю та кількох визначних новоприбулих з Арґентини і країн Центральної Америки. Грати з цією дружиною не легко, тим більше на цьому меншому від нормального грищі. „Січовики" краще почувають себе на нормальних грищах, де мають більше простору діяння, а особливо поле до попису для своїх швидких „снайперів". В звітових обставинах цього не можна було очікувати.

Все ж таки вже до перерви „Січовики" створили щонайменше дві добрі нагоди до здобуття голів, але в обидвох м'яч із стрілів А. Бакуна на сантиметри оминув ворота Денверу. В другій половині уруґвайці напочатку провели кілька ефективних акцій, які, одначе, не менш ефективно ліквідувала оборона і знаменитий воротар „Ч.Січі". В 55-ій хвилині, після наріжного копу М. Торія, наш напад створив чергову нагоду, яку цим разом вдало використав Р. Букачевський, здобувши головою ведення 1:0. В 62-ій хвилині з подачі брата Андрія д-р Володимир Бакун вмістив м'яч в лівий кут воріт господарів 2:0. В 73-ій і 81-ій хвилинах капітан нашої дружини Андрій Бакун встановив вислід зустрічі 4:0. Були це 8-ий і 9-ий голі сезону цього змагуна. В кінцевій фазі змагань уруґвайці провели кілька контратак, однак здобути хоч би почесного ґоля їм не вдалося.

В цій, як і в попередніх грах наша дружина показалася надійною, технічно заавансованою, зіграною, завзятою та досить швидкою. Радують власні вихованці: воротар Маріян Хамуляк, оборонці — Юрій Бакун, Володимир Ткач, Роман Букачевський, чільний напасник. Андрій Бакун і його старший брат д-р Володимир Бакун, який, до речі, на звітову зустріч прибув прямо зі шпитальної служби, бо цього вимагала потреба дружини, і свою участь відзначив гарним ґолем. Крім згаданих, успішно виступають в складі дружини: Д. Брієнза, М. Торій, М. Берман, Р. Саба, Д. Ромійо.

В найближчих тижнях повертаються до складу дружини чільні стрільці голів в дружині Кін коледжу — Хмілевський і Сабрій та змагуни дефензивних ліній: Павлюс, Василак, Керіґан. Провідником дружини є Володимир Бакун.

(от)

ШАНОВНІ ЧЛЕНИ!

Пригадайте собі коли в останньому часі Ваш **Відділ УНС спонзорував** *якусь корисну діяльність.*

- Якщо активність Вашого Відділу послабилася, візьміть до уваги нову програму УНСоюзу під назвою Фонд Братської Діяльности.
- В цьому році призначено на працю ФБД суму $5,000. Всі Відділи і Округи УНС можуть одержати з цього фонду певну суму грошей або дорівнювальний фонд (мечінґ фонд) на ведення і пожвавлення на місцях братської діяльности.
- Що це є братська діяльність? Це може бути цілком звичайна, як от допомога старшим громадянам-українцям з Вашої місцевости, або оплачення незаможній дитині літніх вакацій в українському молодечому таборі.
- Братська діяльність може теж проявлятися і на більшу скалю, як приміром влаштовування культурних чи виховних імпрез, розвагових вечорів, спільних прогульок, тощо.
- Програма братської діяльности, яку вибиратиме Відділ, чи Округа, повинна залежати від зацікавлення членів.
- Братерство — це основа УНСоюзу. Коли Ви хочете, щоб у Вашій місцевості було більше братської діяльности, порозумійтеся з урядовцями місцевого Відділу УНС, або пишіть на адресу:

MARTA KORDUBA — Fraternal Activities Coordinator

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302 • (201) 451-2200

Відділи УНСоюзу БАСЕЙНУ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ!

В неділю, 6-го листопада 1983 р., год. 2-га по пол.

в St. Michael's Club Hall, Route 122, Frackville, Pa.

при West Oak and 2nd Street, FRACKVILLE, Pa.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС

в яких повинні взяти участь Урядовці, Конвенційні Делеґати та Представники наступних Відділів УНС:

Бервик 164, 333	**Мек Аду 7**
Централія 90	**Майнерсвилл 78, 129, 265**
Фреквил 242, 382	**Мт. Кармел 2**
Фріленд 429	**Шамокін 1**
Газлетон 85	**Шенандоаг 98**
Магоней Ситі 305	**Ст. Клер 9, 31, 228**
Лігайтон 389	

В ПРОГРАМІ:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора УНСоюзу
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
5. Внески, запити і закриття зборів

У зборах візьме участь:

Степан Гавриш, головний організатор УНС

До участи в зборах запрошені також всі Члени УНСоюзу і загал Українського Громадянства околиці.

Т. Бутрей, *голова*

Г. Словік, *секретар* — **А. Словік,** *касир*